

České vydání

Informace a oznámení

Svazek 59

4. dubna 2016

Obsah

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2016/C 118/01 Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v *Úředním věstníku Evropské unie* 1

V *Oznámení*

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2016/C 118/02 Věc C-396/15 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 21. července 2015 Shoe Branding Europe BVBA proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 21. května 2015 ve věci T-145/14, adidas AG v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) 2

2016/C 118/03 Věc C-652/15: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Darmstadt (Německo) dne 7. prosince 2015 – Furkan Tedemir, v zastoupení svých rodičů Deryou Tekdemir a Nedimem Tekdemirem jakožto zákonných zástupců v. Kresi Bergs 2

2016/C 118/04 Věc C-655/15 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 7. prosince 2015 Panrico, S.A., proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 7. října 2015 ve věci T-534/13, Panrico v. OHIM 3

2016/C 118/05 Věc C-662/15: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgerichts Düsseldorf (Německo) dne 14. prosince 2015 – Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG v. BIOS Naturprodukte GmbH 4

2016/C 118/06	Věc C-680/15: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesarbeitsgericht (Německo) dne 17. prosince 2015 – Asklepios Kliniken Langen-Seligenstadt GmbH v. Ivan Felja	5
2016/C 118/07	Věc C-681/15: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesarbeitsgericht (Německo) dne 17. prosince 2015 – Asklepios Dienstleistungsgesellschaft mbH v. Vittoria Graf	6
2016/C 118/08	Věc C-685/15: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Rakousko) dne 18. prosince 2015 – Online Games Handels GmbH und Frank Breuer a další v. Landespolizeidirektion Oberösterreich	7
2016/C 118/09	Věc C-689/15: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgericht Düsseldorf (Německo) dne 21. prosince 2015 – W. F. Gözze Frottierweberei GmbH a Wolfgang Gözze v. Verein Bremer Baumwollbörse	8
2016/C 118/10	Věc C-2/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Stuttgart (Německo) dne 4. ledna 2016 – trestní řízení proti J. S. R.	8
2016/C 118/11	Věc C-7/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de Primera Instancia nº 11 de Vigo (Španělsko) dne 6. ledna 2016 – Banco Popular Español S.A. a PL Salvador, S.A.R.L. v. Maria Rita Giraldez Villar a Modesto Martínez Baz	9
2016/C 118/12	Věc C-20/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 15. ledna 2016 – Wolfram Bechtel, Marie-Laure Bechtel v. Finanzamt Offenburg	10
2016/C 118/13	Věc C-21/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalsko) dne 15. ledna 2016 – Euro Tyre BC v. Autoridade Tributária e Aduaneira	11
2016/C 118/14	Věc C-22/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunalul București (Rumunsko) dne 15. ledna 2016 – Fondul Proprietatea SA v. SC Hidroelectrica SA	11
2016/C 118/15	Věc C-42/16: Žaloba podaná dne 26. ledna 2016 – Evropská komise v. Finská republika	12
2016/C 118/16	Věc C-58/16: Žaloba podaná dne 1. února 2016 – Evropská komise v. Spolková republika Německo	13
2016/C 118/17	Věc C-66/16 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 5. února 2016 Comunidad Autónoma del País Vasco a Itelazpi, S.A. proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 26. listopadu 2015 ve věci T-462/13, Comunidad Autónoma del País Vasco a Itelazpi v. Komise	14
2016/C 118/18	Věc C-67/16 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 5. února 2016 Comunidad Autónoma de Cataluña a Centre de Telecomunicacions i Tecnologies de la Informació de la Generalitat de Catalunya (CTTI) proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 26. listopadu 2015 ve věci T-465/13, Comunidad Autónoma de Cataluña a CTTI v. Komise	15
2016/C 118/19	Věc C-68/16 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 5. února 2016 Navarra de Servicios y Tecnologías, S.A., proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 26. listopadu 2015 ve věci T-487/13, Navarra de Servicios y Tecnologías v. Komise	16

2016/C 118/20	Věc C-69/16 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 5. února 2016 společnostmi Cellnex Telecom S.A. a Retevisión I, S.A., proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 26. listopadu 2015 ve věci T-541/13, Abertis Telecom S.A. a Retevisión I v. Komise	17
2016/C 118/21	Věc C-70/16 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 5. února 2016 Comunidad Autónoma de Galicia a Redes de Telecomunicación Galegas Retegal, S.A. (Retegal), proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 26. listopadu 2016 ve věcech T-463/13 a T-464/13, Comunidad Autónoma de Galicia a Retegal v. Komise	19
2016/C 118/22	Věc C-81/16 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 12. února 2016 Španělským královstvím proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 26. listopadu 2015 ve věci T-81/16, Španělsko v. Komise	21

Tribunál

2016/C 118/23	Spojené věci T-546/13, T-108/14 a T-109/14: Rozsudek Tribunálu ze dne 26. února 2016 – Šumelj a další v. Komise „Mimosmluvní odpovědnost — Přistoupení Chorvatska k Unii — Zrušení vnitrostátní právní úpravy, kterou bylo vytvořeno povolání soudního exekutora, před přistoupením — Škoda, kterou utrpěli jednotlivci, kteří byli předtím jmenováni soudními exekutory — Nepřijetí opatření, jejichž cílem je splnění závazků souvisejících s přistoupením, Komisí — Dostatečně závažné porušení právní normy, která přiznává práva jednotlivcům — Článek 36 aktu o přistoupení“	23
2016/C 118/24	Věc T-210/14: Rozsudek Tribunálu ze dne 26. února 2016 – Mederer v. OHIM – Cadbury Netherlands International Holdings (Gummi Bear-Rings) „Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Mezinárodní zápis s vyznačením Evropského společenství — Obrazová ochranná známka Gummi Bear-Rings — Starší národní ochranná známka GUMMY — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Nebezpečí záměny — Článek 8 odstavec 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“	23
2016/C 118/25	Věc T-240/14 P: Rozsudek Tribunálu ze dne 26. února 2016 – Bodson a další v. EIB „Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Zaměstnanci EIB — Smluvní povaha pracovněprávního vztahu — Reforma systému odměňování a platového postupu v rámci EIB — Povinnost uvést odůvodnění — Zkreslení — Právní vady“	24
2016/C 118/26	Věc T-241/14 P: Rozsudek Tribunálu ze dne 26. února 2016 – Bodson a další v. EIB „Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Zaměstnanci EIB — Smluvní povaha pracovněprávního vztahu — Odměňování — Reforma systému odměňování a platového postupu v rámci EIB — Povinnost uvést odůvodnění — Zkreslení — Právní vady“	25
2016/C 118/27	Věc T-402/14: Rozsudek Tribunálu ze dne 25. února 2016 – FCC Aqualia v. OHIM – Sociedad General de Aguas de Barcelona (AQUALOGY) „Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství AQUALOGY — Starší slovní ochranná známka Společenství AQUALIA a vnitrostátní obrazová ochranná známka aqualia — Relativní důvody zamítnutí — Článek 8 odst. 1 písm. b) a čl. 8 odst. 5 nařízení (ES) č. 207/2009“	25
2016/C 118/28	Věc T-411/14: Rozsudek Tribunálu ze dne 24. února 2016 – Coca-Cola v. OHIM (Tvar konturované láhve bez drážek) „Ochranná známka Společenství — Přihláška trojrozměrné ochranné známky Společenství — Tvar konturované láhve bez drážek — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Nedostatek rozlišovací způsobilosti získané užíváním — Článek 7 odst. 3 nařízení č. 207/2009“ . . .	26
2016/C 118/29	Věc T-507/14: Rozsudek Tribunálu ze dne 26. února 2016 – Vidmar a další v. Komise „Mimosmluvní odpovědnost — Přistoupení Chorvatska k Evropské unii — Zrušení, před přistoupením, vnitrostátní právní úpravy, která stanovila vytvoření povolání veřejného vykonavatele — Újma utrpěná osobami, které byly předtím jmenovány veřejnými vykonavateli — Nepřijetí, ze strany Komise, opatření směřujících k dodržení vstupních závazků — Dostatečně závažné porušení právního pravidla udělujícího práva jednotlivcům — Článek 36 aktu o přistoupení“	27

2016/C 118/30	Věc T-543/14: Rozsudek Tribunálu ze dne 26. února 2016 – provima Warenhandels v. OHIM – Renfro (HOT SOX) „Ochranná známka Společenství — Řízení o prohlášení neplatnosti — Mezinárodní zápis s vyznačením Evropského společenství — Slovní ochranná známka HOT SOX — Absolutní důvody pro zamítnutí — Neexistence popisného charakteru — Rozlišovací způsobilost — Článek 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (ES) č. 207/2009“	27
2016/C 118/31	Spojené věci T-589/14 a T-772/14: Rozsudek Tribunálu ze dne 25. února 2016 – Musso v. Parlament „Platové poměry poslanců Parlamentu — Starobní důchod — Povinnost francouzských poslanců uplatnit své nároky na důchod podle vnitrostátních režimů — Pravidlo o vyloučení souběhu — Prováděcí opatření ke statutu poslanců — Rozhodnutí přijaté po skončení řízení o stížnosti — Výzva k úhradě — Rozhodnutí o pozastavení vyplácení důchodu — Zásada kontradiktornosti — Přiměřená lhůta — Povinnost uvést odůvodnění“	28
2016/C 118/32	Věc T-692/14: Rozsudek Tribunálu ze dne 25. února 2016 – Puma v. OHIM – Sinda Poland (Vyobrazení zvířete) „Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky představující zvíře — Starší mezinárodní obrazové ochranné známky představující pumu — Relativní důvod pro zamítnutí — Podobnost označení — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“	29
2016/C 118/33	Věc T-761/14: Rozsudek Tribunálu ze dne 23. února 2016 – Consolidated Artists v. OHIM – Body Cosmetics International (MANGO) „Ochranná známka Společenství — Řízení o prohlášení neplatnosti — Obrazová ochranná známka Společenství MANGO — Absolutní důvod pro zamítnutí — Nedostatek rozlišovací způsobilosti získané užíváním — Článek 7 odst. 3 nařízení (ES) č. 207/2009 — Článek 52 odst. 2 nařízení č. 207/2009“	30
2016/C 118/34	Věc T-816/14: Rozsudek Tribunálu ze dne 24. února 2016 – Tayto Group v. OHIM – MIP Metro (REAL HAND COOKED) „Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství REAL HAND COOKED — Starší národní obrazová ochranná známka real QUALITY — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Zneužití pravomoci — Článek 8 odstavec 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Články 64, 75, 76 a 83 nařízení č. 207/2009“	30
2016/C 118/35	Věc T-279/13: Usnesení Tribunálu ze dne 15. února 2016 – Ezz a další v. Rada „Žaloba na neplatnost — Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření přijatá vzhledem k situaci v Egyptě — Omezující opatření přijatá vůči osobám odpovědné za zneužívání státních prostředků a vůči osobám a subjektům s nimi spojeným — Zmrazení finančních prostředků — Zařazení žalobců na seznam dotčených osob — Právní základ — Nedodržení kritérií pro zařazení — Nesprávné právní posouzení — Nesprávné skutkové zjištění — Právo na vlastnictví — Zásah do pověsti — Právo na obhajobu — Právo na účinnou soudní ochranu — Povinnost uvést odůvodnění — Úprava návrhových žádání a žalobních důvodů — Litispence — Žaloba, která je zčásti zjevně nepřijatelná a zčásti po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná“	31
2016/C 118/36	Věc T-639/14: Usnesení Tribunálu ze dne 9. února 2016 – DEI v. Komise „Státní podpory — Stížnosti — Rozhodnutí o zamítnutí — Předběžné posouzení Komise — Konečné rozhodnutí — Zrušení napadeného aktu — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“	32
2016/C 118/37	Věc T-34/16: Žaloba podaná dne 26. ledna 2016 – Litevská republika v. Komise	32
2016/C 118/38	Věc T-38/16: Žaloba podaná dne 28. ledna 2016 – EEB v. Komise	34
2016/C 118/39	Věc T-41/16: Žaloba podaná dne 28. ledna 2016 – Cyprus Turkish Chamber of Industry a další v. Komise	34
2016/C 118/40	Věc T-57/16: Žaloba podaná dne 8. února 2016 – Chanel v. EUIPO – Li Jing Zhou a Golden Rose 999 (Vyobrazení ornamentu)	35
2016/C 118/41	Věc T-62/16: Žaloba podaná dne 15. února 2016 – Puma v. EUIPO – Doosan Infracore (PUMA)	36

2016/C 118/42	Věc T-71/16 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 17. února 2016 Carlem De Nicolou proti rozsudku vydanému dne 18. prosince 2015 Soudem pro veřejnou službu ve věci F-82/12, De Nicola v. EIB	37
2016/C 118/43	Věc T-72/16: Žaloba podaná dne 15. února 2016 – BBY Solutions v. EUIPO – Worldwide Sales Corporation España (BEST BUY mobile)	37
2016/C 118/44	Věc T-73/16 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 18. února 2016 Carlem De Nicolou proti rozsudku vydanému dne 18. prosince 2015 Soudem pro veřejnou službu ve věci F-37/12, De Nicola v. EIB	38
2016/C 118/45	Věc T-75/16 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 18. února 2016 Carlem De Nicolou proti usnesení vydanému dne 18. prosince 2015 Soudem pro veřejnou službu ve věci F-128/11, De Nicola v. EIB	39
2016/C 118/46	Věc T-76/16: Žaloba podaná dne 17. února 2016 – Ikos v. EUIPO (AEGYPTISCHE ERDE)	40
2016/C 118/47	Věc T-78/16: Žaloba podaná dne 16. února 2016 – Sartour v. Parlament	40
2016/C 118/48	Věc T-79/16: Žaloba podaná dne 19. února 2016 – Vereniging Gelijkberechtiging Grondbezitters a další v. Komise	41
Soud pro veřejnou službu		
2016/C 118/49	Věc F-33/15: Usnesení Soudu pro veřejnou službu ze dne 24. února 2016 – Labiri v. EHSV	43

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2016/C 118/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 111, 29.3.2016

Dřívější publikace

Úř. věst. C 106, 21.3.2016

Úř. věst. C 98, 14.3.2016

Úř. věst. C 90, 7.3.2016

Úř. věst. C 78, 29.2.2016

Úř. věst. C 68, 22.2.2016

Úř. věst. C 59, 15.2.2016

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Kasační opravný prostředek podaný dne 21. července 2015 Shoe Branding Europe BVBA proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 21. května 2015 ve věci T-145/14, adidas AG v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)

(Věc C-396/15 P)

(2016/C 118/02)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení**

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Shoe Branding Europe BVBA (zástupce: J. Løje, advokaat)

Další účastník řízení: Společnost adidas AG, a Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)

Usnesením ze dne 17. února Soudní dvůr (šestý senát) rozhodl, že kasační opravný prostředek je nepřijatelný.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Darmstadt (Německo) dne 7. prosince 2015 – Furkan Tedemir, v zastoupení svých rodičů Deryou Tekdemir a Nedimem Tekdemirem jakožto zákonných zástupců v. Kresi Bergs

(Věc C-652/15)

(2016/C 118/03)

*Jednací jazyk: němčina***Předkládající soud**

Verwaltungsgericht Darmstadt

Účastníci původního řízení

Žalobce: Furkan Tedemir, v zastoupení svých rodičů Deryou Tekdemir a Nedimem Tekdemirem jakožto zákonných zástupců

Žalovaný: Kresi Bergs

Předběžné otázky

- 1) Představuje cíl účinného řízení migračních toků naléhavý důvod obecného zájmu, který je způsobilý odepřít tureckému státnímu příslušníku narozenému na území Spolkové republiky Německo osvobození od požadavku povolení k pobytu, kterého by se mohl domáhat na základě doložky o zachování stávajícího stavu („standstill“), obsažené v článku 13 rozhodnutí Rady přidružení EHS-Turecko č. 1/80 o vývoji přidružení ze dne 19. září 1980?
- 2) Pro případ, že by Soudní dvůr Evropské unie na tuto otázku odpověděl kladně: Jaké kvalitativní požadavky je třeba klást na „naléhavý důvod obecného zájmu“ ve vztahu k cíli účinného řízení migračních toků?

**Kasační opravný prostředek podaný dne 7. prosince 2015 Panrico, S.A., proti rozsudku Tribunálu
(čtvrtého senátu) vydanému dne 7. října 2015 ve věci T-534/13, Panrico v. OHIM**

(Věc C-655/15 P)

(2016/C 118/04)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Panrico, S.A. (zástupce: D. Pellisé Urquiza, advokát)

Další účastníci řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) a HDN Development Corp.

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozhodnutí Tribunálu (čtvrtého senátu) ze dne 7. října 2015, ve věci T-534/14, v celém rozsahu;
- vyhověl návrhovému žádání vznesenému v řízení před Tribunálem a spočívajícímu ve zrušení rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (OHIM) ze dne 25. července 2013 vydaného ve věci R 623/2011-4; a
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu kasačního opravného prostředku uvádí navrhovatelka následující důvody vycházející z porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) a čl. 8 odst. 5 nařízení č. 40/94 o ochranné známce Společenství a unijní judikatury, která tato ustanovení vykládá

První důvod kasačního opravného prostředku vycházející z nesprávného právního posouzení při identifikování dominantního prvku srovnávaných kolidujících označení a při srovnání těchto kolidujících označení, aniž byl předtím zohledněn kontext relevantního trhu a hledisko relevantní veřejnosti na stupeň rozlišovací způsobilosti kolidujících označení nebo prvků tvořících tato kolidující označení

Řádně – to znamená v souladu s logikou i s právem – lze podobnost srovnávaných označení posoudit jen poté, co se posuzující přenesou do kontextu relevantního trhu a zaujme hledisko průměrného spotřebitele na konkrétním relevantním území. Jak je uvedeno v kasačním opravném prostředku, Tribunál v napadeném rozsudku zdaleka nezaujímá kontextuální hledisko a řádně nezohledňuje: (i) mimořádně vysoký stupeň rozlišovací způsobilosti přiznaný prvku DONUT (neboli DOUGHNUTS v jeho fonetické podobě) na relevantním území; a konečně (ii) dominantní charakter, kterou na relevantním území průměrný spotřebitel nevyhnutelně přisoudí prvku DOUGHNUTS (neboli DONUTS), když se tento prvek objeví jako součást jakékoli kombinované ochranné známky, jako je tomu u ochranné známky „Krispy Kreme DOUGHNUTS“.

Druhý důvod kasačního opravného prostředku, související s předchozím důvodem, a vycházející z toho, že ve skutečnosti nebyla zohledněna proslulost (či dokonce dobré jméno) starších ochranných známek společnosti PANRICO, S.A.

Tribunál v napadeném rozsudku při posuzování nebezpečí záměny nezohledňuje v plném rozsahu význam proslulosti a dobrého jména starších ochranných známek. To je zvláště relevantní vzhledem k tomu, že podle ustálené judikatury je nebezpečí záměny tím vyšší, čím vyšší se jeví rozlišovací způsobilost starší ochranné známky, přičemž ochranným známkám s dobrým jménem je věnována zvláštní pozornost.

Třetí důvod kasačního opravného prostředku vycházející z nesprávného právního posouzení spočívajícího v tom, že Tribunál se v napadeném rozhodnutí odchýlil od judikaturou stanovených kritérií pro posuzování nebezpečí záměny, včetně nebezpečí asociace

Konkrétně:

- nesprávné posouzení podobnosti kolidujících označení spočívající v tom, že (i) prvku DOUGHNUTS nebyla přisouzena povaha dominantního prvku v rámci ochranné známky „Krispy Kreme DOUGHNUTS“ jako celku a že (ii) byla nesprávně posouzena podobnost prvku „DOUGHNUTS“ se staršími ochrannými známkami DONUT, respektive DONUTS;
- nesprávné posouzení podobnosti výrobků a služeb chráněných kolidujícími ochrannými známkami.

Čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku vycházející z nesprávného právního posouzení spočívajícího v tom, že Tribunál nedospěl k závěru, že je protiprávně těženo z rozlišovací způsobilosti starších ochranných známek DONUT a DONUTS, a to jasně na jejich úkor.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgerichts Düsseldorf (Německo) dne 14. prosince 2015 – Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG v. BIOS Naturprodukte GmbH

(Věc C-662/15)

(2016/C 118/05)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberlandesgericht Düsseldorf

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Lohmann & Rauscher International GmbH & Co.

Žalovaná: BIOS Naturprodukte GmbH

Předběžná otázka

Je třeba čl. 1 odst. 2 písm. f), článek 11, přílohu I bod 13 a přílohu VII bod 3 poslední odrážku směrnice Rady 93/42/EHS ze dne 14. června 1993 o zdravotnických prostředcích⁽¹⁾ vykládat v tom smyslu, že uvedení zdravotnického prostředku, výrobku třídy 1, na trh, u něhož výrobce provedl postupy posuzování shody a který byl řádně označen označením CE, vyžaduje další postupy posuzování shody, pokud údaje ohledně farmaceutického centrálního čísla byly na vnějším obale zdravotnického prostředku přešlepeny, nálepka obsahuje údaje o dovozci a farmaceutickém centrálním čísle, které mu bylo přiděleno, a ostatní údaje jsou nadále viditelné?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 169, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesarbeitsgericht (Německo) dne 17. prosince 2015 – Asklepios Kliniken Langen-Seligenstadt GmbH v. Ivan Felja

(Věc C-680/15)

(2016/C 118/06)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesarbeitsgericht

Účastníci původního řízení

Žalovaná a navrhovatelka: Asklepios Kliniken Langen-Seligenstadt GmbH

Žalobce a odpůrce: Ivan Felja

Předběžné otázky

I.

1) Brání článek 3 směrnice Rady 2001/23/ES ze dne 12. března 2001⁽¹⁾ vnitrostátní právní úpravě, která stanoví, že v případě převodu podniku nebo závodu přecházejí na nabyvatele všechny pracovní podmínky sjednané na základě soukromé autonomie a individuálně mezi převodcem a zaměstnancem v pracovní smlouvě v nezměněné formě, jako kdyby je sám sjednal se zaměstnancem v konkrétní pracovní smlouvě, pokud vnitrostátní právní předpisy stanoví pro nabyvatele jak dvoustranné, tak i jednostranné možnosti změn?

2) V případě kladné odpovědi na první otázku jako celek nebo v souvislosti s určitou skupinou individuálně dohodnutých pracovních podmínek vyplývajících z pracovní smlouvy mezi převodcem a zaměstnancem:

Vyplývá z použití článku 3 směrnice 2001/23/ES, že je z nezměněného převodu na nabyvatele třeba vyjmout určité podmínky pracovní smlouvy sjednané na základě soukromé autonomie mezi převodcem a zaměstnancem a upravit je výhradně na základě převodu podniku nebo závodu?

3) Pokud podle kritérií odpovědi Soudního dvora na otázky 1 a 2 individuální odkaz sjednaný v konkrétní smlouvě, podle kterého se určitá pravidla vyplývající z kolektivní smlouvy stávají dynamickým způsobem soukromě obsahem pracovní smlouvy, nepřecházejí v nezměněné formě na nabyvatele:

a) Platí to i tehdy, pokud ani převodce ani nabyvatel nejsou stranou kolektivní smlouvy nebo nenáleží k takové straně, tedy pokud by se pravidla vyplývající z kolektivní smlouvy na pracovní poměr s převodcem nepoužily již před převodem podniku nebo závodu bez soukromého zaměstnaneckého sjednání ustanovení o odkazu?

b) V případě kladné odpovědi na tuto otázku:

Platí to i tehdy, pokud převodce a nabyvatel jsou podniky téže skupiny společností?

II.

Brání článek 16 Listiny základních práv Evropské unie vnitrostátní právní úpravě vydané za účelem provedení směrnice 77/187/EHS⁽²⁾ nebo 2001/23/ES, která stanoví, že nabyvatel je při převodu podniku nebo závodu vázán podmínkami pracovní smlouvy, které před převodem podniku sjednal na základě soukromé autonomie a individuálně převodce se zaměstnancem, jako by je sám sjednal, a to i tehdy, pokud tyto podmínky činí dynamickým způsobem obsahem pracovní smlouvy určitá pravidla kolektivní smlouvy, která se jinak na pracovní poměr nevztahují, pokud vnitrostátní právní předpisy stanoví pro nabyvatele jak dvoustranné, tak i jednostranné možnosti úpravy?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2001/23/ES ze dne 12. března 2001 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů (Úř. věst. L 82, s. 16; Zvl. vyd. 05/04, s. 98)

⁽²⁾ Směrnice Rady 77/187/EHS ze dne 14. února 1977 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí závodů (Úř. věst. L 61, s. 26).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesarbeitsgericht (Německo) dne 17. prosince 2015 – Asklepios Dienstleistungsgesellschaft mbH v. Vittoria Graf

(Věc C-681/15)

(2016/C 118/07)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesarbeitsgericht

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Asklepios Dienstleistungsgesellschaft mbH

Žalovaná: Vittoria Graf

Předběžné otázky

I.

- 1) Brání článek 3 směrnice Rady 2001/23/ES ze dne 12. března 2001⁽¹⁾ vnitrostátní právní úpravě, která stanoví, že v případě převodu podniku nebo závodu přecházejí na nabyvatele všechny pracovní podmínky sjednané na základě soukromé autonomie a individuálně mezi převodcem a zaměstnancem v pracovní smlouvě v nezměněné formě, jako kdyby je sám sjednal se zaměstnancem v konkrétní pracovní smlouvě, pokud vnitrostátní právní předpisy stanoví pro nabyvatele jak dvoustranné, tak i jednostranné možnosti změn?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku jako celek nebo v souvislosti s určitou skupinou individuálně dohodnutých pracovních podmínek vyplývajících z pracovní smlouvy mezi převodcem a zaměstnancem:

Vyplývá z použití článku 3 směrnice 2001/23/ES, že je z nezměněného převodu na nabyvatele třeba vyjmout určité podmínky pracovní smlouvy sjednané na základě soukromé autonomie mezi převodcem a zaměstnancem a upravit je výhradně na základě převodu podniku nebo závodu?

- 3) Pokud podle kritérií odpovědi Soudního dvora na otázky 1 a 2 individuální odkaz sjednaný v konkrétní smlouvě, podle kterého se určitá pravidla vyplývající z kolektivní smlouvy stávají dynamickým způsobem soukromě obsahem pracovní smlouvy, nepřecházejí v nezměněné formě na nabyvatele:

a) Platí to i tehdy, pokud ani převodce ani nabyvatel nejsou stranou kolektivní smlouvy nebo nenáleží k takové straně, tedy pokud by se pravidla vyplývající z kolektivní smlouvy na pracovní poměr s převodcem nepoužily již před převodem podniku nebo závodu případě, že by nebylo na základě soukromé autonomie sjednáno v pracovní smlouvě ustanovení o odkazu?

b) V případě kladné odpovědi na tuto otázku:

Platí to i tehdy, pokud převodce a nabyvatel jsou podniky téže skupiny společností?

II.

Brání článek 16 Listiny základních práv Evropské unie takové vnitrostátní právní úpravě přijaté při provedení směrnic 77/187/EHS⁽²⁾ nebo 2001/23/ES, která stanoví, že v případě převodu podniku nebo závodu jsou pro nabyvatele pracovní podmínky sjednané mezi převodcem a zaměstnancem před převodem na základě soukromé autonomie a individuálně závazné i tehdy, jako kdyby je sám sjednal, pokud se podle těchto podmínek určitá pravidla vyplývající z kolektivní smlouvy, která jinak neplatí pro pracovní poměr, stávají dynamickým způsobem obsahem pracovní smlouvy, pokud vnitrostátní právní předpisy stanoví pro nabyvatele jak dvoustranné, tak i jednostranné možnosti změn?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2001/23/ES ze dne 12. března 2001 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů, Úř. věst. L 82, s. 16.

⁽²⁾ Směrnice Rady 77/187/ES ze dne 14. února 1977 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů, Úř. věst. L 61, s. 26.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landesverwaltungsgericht Oberösterreich
(Rakousko) dne 18. prosince 2015 – Online Games Handels GmbH und Frank Breuer a další
v. Landespolizeidirektion Oberösterreich**

(Věc C-685/15)

(2016/C 118/08)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Rakousko)

Účastníci původního řízení

Stěžovatelé: Online Games Handels GmbH, Frank Breuer, Nicole Enter, Astrid Walden

Žalovaný orgán: Landespolizeidirektion Oberösterreich

Předběžná otázka

Musí být článek 56 SFEU, respektive články 49 a násl. SFEU, vykládány ve světle článku 6 EÚLP ve spojení s článkem 47 Listiny základních práv EU v tom smyslu, že tato ustanovení brání s přihlédnutím k objektivitě a nestrannosti soudu požadované v judikatuře Evropského soudu pro lidská práva (zejména s ohledem na jeho rozsudek ze dne 18. května 2010, 64962/01, bod 54), vnitrostátní právní úpravě, podle níž důkazy, které je třeba poskytnout v rámci správního řízení trestní povahy za účelem odůvodnění trestněprávní ochrany kvazimonopolní právní úpravy vnitrostátního trhu v oblasti hazardních her, musí ve světle judikatury Soudního dvora Evropské unie (zejména s ohledem na jeho rozsudek ze dne 30. dubna 2014, C-390/12⁽¹⁾) nejprve zcela samostatně popsat a individualizovat a následně autonomně a investigativně zjistit a posoudit nikoli orgán činný v trestním řízení (nebo jiný státní orgán podílející se na trestním stíhání) ve své funkci jakožto zástupce obžaloby, nýbrž spíše iniciativně a nezávisle na jednání účastníků řízení soud, který má rozhodnout o zákonnosti trestního opatření napadnutého stížností (spojený v téže osobě/funkci)?

⁽¹⁾ ECLI:EU:C:2014:281 – „Pfleger a další“.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgericht Düsseldorf (Německo) dne 21. prosince 2015 – W. F. Gözze Frottierweberei GmbH a Wolfgang Gözze v. Verein Bremer Baumwollbörse

(Věc C-689/15)

(2016/C 118/09)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberlandesgericht Düsseldorf

Účastníci původního řízení

Navrhovatelé: W. F. Gözze Frottierweberei GmbH a Wolfgang Gözze

Odpůrce: Verein Bremer Baumwollbörse

Předběžné otázky

- 1) Může být užívání individuální ochranné známky jako značky důvěry chápáno jako užívání ochranné známky ve smyslu čl. 9 odst. 1 a čl. 15 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství, pro zboží, pro které je užívána?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku: Má být taková ochranná známka prohlášena za neplatnou podle čl. 52 odst. 1 písm. a) ve spojení s čl. 7 odst. 1 písm. g) nebo za zrušenou v případě obdobného užívání čl. 73 písm. c) nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství⁽¹⁾, pokud majitel ochranné známky pravidelnými kontrolami kvality u nabyvatele licence nezajišťuje soulad s očekávanými kvalitou, kterou s označením spojuje veřejnost?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 78, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Stuttgart (Německo) dne 4. ledna 2016 – trestní řízení proti J. S. R.

(Věc C-2/16)

(2016/C 118/10)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Stuttgart

Účastník původního řízení

J. S. R.

Předběžná otázka

Je zařazení skupiny Liberation Tigers of Tamil Eelam (dále jen „LTTE“) do seznamu podle čl. 2 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 2580/2001 ze dne 27. prosince 2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu⁽¹⁾ pro období od 23. července 2007 do 11. května 2009, zejména na základě rozhodnutí Rady ze dne

— 29. května 2006 (2006/379/ES)⁽²⁾,

- 28. června 2007 (2007/445/ES) ⁽³⁾,
- 20. prosince 2007 (2007/868/ES) ⁽⁴⁾ ,
- 15. července 2008 (2008/583/ES) ⁽⁵⁾ a
- 26. ledna 2009 (2009/62/ES) ⁽⁶⁾

neplatné?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 344, s. 70.

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady ze dne 29. května 2006, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a kterým se zrušuje rozhodnutí 2005/930/ES (Úř. věst. L 144, s. 21).

⁽³⁾ Rozhodnutí Rady ze dne 28. června 2007, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a zrušují rozhodnutí 2006/379/ES a 2006/1008/ES (Úř. věst. L 169, s. 58).

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Rady ze dne 20. prosince 2007, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a kterým se zrušuje rozhodnutí 2007/445/ES (Úř. věst. L 340, s. 100).

⁽⁵⁾ Rozhodnutí Rady ze dne 15. července 2008, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a kterým se zrušuje rozhodnutí 2007/868/ES (Úř. věst. L 188, s. 21).

⁽⁶⁾ Rozhodnutí Rady ze dne 26. ledna 2009, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a kterým se zrušuje rozhodnutí 2008/583/ES (Úř. věst. L 23, s. 25).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de Primera Instancia n° 11 de Vigo (Španělsko) dne 6. ledna 2016 – Banco Popular Español S.A. a PL Salvador, S.A.R.L. v. Maria Rita Giraldez Villar a Modesto Martínez Baz

(Věc C-7/16)

(2016/C 118/11)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de Primera Instancia n° 11 de Vigo

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Banco Popular Español S.A. a PL Salvador, S.A.R.L.

Žalovaní: Maria Rita Giraldez Villar a Modesto Martínez Baz

Předběžné otázky

- 1) Je třeba směrnici Rady 93/13/EHS ⁽¹⁾ ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách [zneužívajících klauzulích] ve spotřebitelských smlouvách s ohledem na články 38 a 47 Listiny základních práv Evropské unie ⁽²⁾ vykládat v tom smyslu, že je s nimi v rozporu judikatorní výklad takového zákonného ustanovení členského státu, jako je článek 1535 španělského občanského zákoníku, který omezuje jeho použití na nalézací fázi do vydání rozsudku a brání jeho použití ve vykonávací fázi poté, co byl vydán rozsudek nebo uplynula lhůta, aniž byla předložena žalobní odpověď, a v mezidobí není plně uspokojena pohledávka věřitele?
- 2) Brání předpisy Evropské unie uvedené v první otázce takovému pravidlu vnitrostátního práva, jako je článek 1535 španělského občanského zákoníku, které umožňuje, aby byla třetí osobě postoupena pohledávka, jejíž jednou stranou je podnikatel a druhou spotřebitel, aniž je vyžadováno věrohodné oznámení samotného postoupení, jeho titulu neboli důvodu uvedenému spotřebiteli a aniž je potřebné, aby byla uvedena a dokladována (a to v každém případě) určitá cena nabytí pohledávky s upřesněním skutečného odpisu nebo snížení?

- 3) Je třeba vykládat rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 9. března 1978 ve věci [106/77], Simmenthal⁽³⁾, v tom smyslu, že k dosažení účelu směrnice uvedené v první otázce s ohledem na články 38 a 47 Listiny základních práv Evropské unie nesmí vnitrostátní soud použít takové ustanovení vnitrostátního práva, jako je článek 1535 španělského občanského zákoníku, které brání využít vykoupení sporných pohledávek v témže řízení, v němž je postoupená pohledávka předmětem výkonu rozhodnutí, a uvaluje na spotřebitele břemeno zahájení nového nalézacího řízení v propadné lhůtě 9 dní od oznámení postoupení se souvisejícími náklady (advokát, zmocněnec, soudní poplatky, určení příslušného soudu, když postupník nemá bydliště ve Španělsku...) proti novému majiteli postoupené pohledávky, aby mohl provést vykoupení?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 95, s. 29.

⁽²⁾ Úř. věst. C 364, s. 1.

⁽³⁾ EU:C:1978:49

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 15. ledna 2016 –
Wolfram Bechtel, Marie-Laure Bechtel v. Finanzamt Offenburg**

(Věc C-20/16)

(2016/C 118/12)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Žalobci: Wolfram Bechtel, Marie-Laure Bechtel

Žalovaný: Finanzamt Offenburg

Předběžné otázky

- 1) Brání článek 39 ES (nyní článek 45 SFEU) německé právní úpravě, podle které příspěvky na francouzské důchodové zabezpečení a zdravotní pojištění, pokud jde o pracovníka, který má bydliště v Německu a pracuje pro správu francouzského státu, nesnižují – na rozdíl od srovnatelných příspěvků na německé sociální zabezpečení pracovníka pracujícího v Německu – vyměřovací základ daně z příjmů, pokud plat nesmí být podle Dohody o zamezení dvojího zdanění mezi Německem a Francií v Německu zdaněn a zvyšuje pouze daňovou sazbu, která se má uplatnit na další příjmy?
- 2) Je třeba první otázku zodpovědět kladně i tehdy, pokud sporné příspěvky na pojištění v rámci zdanění platu byly francouzským státem – konkrétně nebo paušálně –
 - a) zohledněny pro účely snížení daně nebo
 - b) sice mohly být zohledněny pro účely snížení daně, ale v tomto smyslu nebyly uplatněny, a tudíž nebyly zohledněny?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalsko) dne 15. ledna 2016 – Euro Tyre BC v. Autoridade Tributária e Aduaneira

(Věc C-21/16)

(2016/C 118/13)

Jednací jazyk: portugálština

Předkládající soud

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Účastníci původního řízení

Žalobce: Euro Tyre BC

Žalovaný: Autoridade Tributária e Aduaneira

Předběžné otázky

- 1) Je třeba články 131 a 138 odst. 1 směrnice 2006/112 ⁽¹⁾ vykládat v tom smyslu, že u dodání zboží uvnitř Společenství brání tomu, aby daňová správa členského státu odepřela osvobození od DPH převodci zboží s bydlištěm v tomto členském státě na základě toho, že pořizovatel s bydlištěm v jiném členském státě není registrován ve VIES ⁽²⁾ ani v této zemi nepodléhá režimu daně z pořízení zboží uvnitř Společenství, i když v době dodání má platné identifikační číslo pro účely DPH v tomto jiném členském státě, přičemž toto číslo bylo použito na fakturách u těchto plnění, pokud jsou splněny kumulativní věcné požadavky pro dodání zboží uvnitř Společenství, tedy pokud právo nakládat s takovým zbožím v postavení vlastníka bylo převedeno na pořizovatele a pokud dodavatel potvrdí, že zboží bylo odesláno nebo přepraveno do jiného členského státu a že na základě takového odeslání nebo přepravy totéž zboží fyzicky opustilo území členského státu zahájení [odeslání nebo přepravy] a je určeno pořizovateli, jenž je osobou povinnou k dani nebo právnickou osobou, která jedná jako taková, v jiném členském státě než ve státě zahájení [odeslání nebo přepravy] zboží?
- 2) Brání zásada proporcionality tomu, aby byl čl. 138 odst. 1 směrnice 2006/112 vykládán v tom smyslu, že je třeba odmítnout osvobození v případě, že převodci s bydlištěm v jednom členském státě je známo, že pořizovatel s bydlištěm v jiném členském státě, ačkoli je v tomto jiném členském státě nositelem platného identifikačního čísla pro účely DPH, není registrován ve VIES ani v této zemi nepodléhá režimu daně z pořízení zboží uvnitř Společenství, ale očekává, že mu bude se zpětným účinkem přiznána registrace jako hospodářský subjekt působící v rámci Společenství?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1).

⁽²⁾ VAT Information Exchange System.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunalul București (Rumunsko) dne 15. ledna 2016 – Fondul Proprietatea SA v. SC Hidroelectrica SA

(Věc C-22/16)

(2016/C 118/14)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Tribunalul București

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Fondul Proprietatea SA

Žalovaná: SC Hidroelectrica SA

Předběžné otázky

1) Je ve smyslu článku 107 SFEU účast rumunské společnosti s veřejným kapitálem na základním kapitálu smíšené společnosti (rumunsko-turecké) rovnocenná státní podpoře, která podléhá oznamovací povinnosti podle čl. 108 odst. 3 SFEU?

Představuje tato účast veřejné financování mající selektivní povahu a může ovlivňovat obchod mezi členskými státy Evropské unie?

2) Lze mít za to, že taková účast společnosti s veřejným kapitálem, jež je výrobcem elektrické energie, je v rozporu se zásadou oddělení vlastnictví přenosových soustav a provozovatelů přenosových soustav zakotvenou v článku 9 směrnice 2009/[7]2/ES ⁽¹⁾ o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o zrušení směrnice 2003/54/ES (Úř. věst. L 211, s. 55).

Žaloba podaná dne 26. ledna 2016 – Evropská komise v. Finská republika

(Věc C-42/16)

(2016/C 118/15)

Jednací jazyk: *finština*

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: J. Hottiaux a I. Koskinen)

Žalovaná: Finská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Finská republika tím, že vystavovala kopie řídičských průkazů, jejichž doba platnosti uplyne dne 18. ledna 2033, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 1 a čl. 7 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/126/ES ze dne 20. prosince 2006 o řídičských průkazech ⁽¹⁾, a tím, že se nezapojila do sítě řídičských průkazů EU, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 7 odst. 5 směrnice 2006/126/ES

— uložit Finské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Jedním z hlavních cílů směrnice 2006/112/ES je zvýšení bezpečnosti řídičských průkazů. Uplatňováním lhůt stanovených ve směrnici lze uskutečnit tento cíl a při vystavování řídičských průkazů lze uplatnit nejnovější opatření za účelem zabránění vydávání padělků a dosažení cílů směrnice v oblasti bezpečnosti provozu. Článek 1 směrnice 2006/126/ES stanoví povinnost zavedení vnitrostátního řídičského průkazu podle vzoru ES uvedeného v příloze I. V článku 7 odst. 1 směrnice jsou upraveny požadavky kladené na řídičské průkazy a v čl. 7 odst. 2 je stanovena doba platnosti řídičských průkazů vystavených po 19. lednu 2013. Ve Finsku by mohla být doba platnosti kopií řídičských průkazů vystavených po 19. lednu 2013 mnohem delší, než je stanoveno v čl. 7 odst. 2 písm. a) a b) směrnice 2006/126 ES.

Podle čl. 7 odst. 5 písm. d) směrnice 2006/126/ES musejí členské státy síť řídičských průkazů EU využívat, a to od okamžiku jejího zprovoznění. Síť řídičských průkazů EU (RESPER) byla zřízena a dne 19. ledna 2013 byla zprovozněna. Vzhledem k tomu, že Finsko se nezapojilo do sítě řídičských průkazů EU (RESPER), nelze v něm přezkoumat, zda jsou splněny podmínky pro vydání řídičského průkazu. Ostatní členské státy nemohou společně s Finskem přezkoumat, zda jsou splněny podmínky pro vydání řídičského průkazu, a vyměňovat si s Finskem prostřednictvím této sítě jakékoli informace. Výměna informací podle článku 15 směrnice 2006/126/ES s Finskem proto nemůže probíhat prostřednictvím sítě řídičských průkazů EU.

(¹) Úř. věst. L 403, s. 18.

Žaloba podaná dne 1. února 2016 – Evropská komise v. Spolková republika Německo

(Věc C-58/16)

(2016/C 118/16)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: W. Mölls a L. Nicolae, zplnomocnění zástupci)

Žalovaná: Spolková republika Německo

Návrhová žádání žalobkyně

- Rozhodnout, že Spolková republika Německo tím, že u všech přístavů v Severním Porýní-Vestfálsku nezabezpečila, aby se stanovily hranice přístavu, provedly hodnocení a plány zabezpečení přístavu, jakož i schválil bezpečnostní technik přístavu, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 2 odst. 3 a článků 6, 7 a 9 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/65/ES ze dne 26. října 2005 o zvýšení zabezpečení přístavů (¹),
- uložit Spolkové republice Německo náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Podle článku 6 směrnice 2005/65/ES musí členské státy zajistit, aby bylo provedeno a schváleno hodnocení zabezpečení pro všechny přístavy, na které se vztahuje uvedená směrnice. Tato hodnocení zabezpečení musí podle přílohy I směrnice zahrnovat identifikaci všech oblastí relevantních z hlediska bezpečnosti přístavu, do níž patří i vymezení hranice přístavu.

Podle čl. 2 odst. 3 členské státy vymezi pro každý přístav hranice přístavu pro účely této směrnice, přičemž odpovídajícím způsobem zohlední informace vyplývající z hodnocení zabezpečení přístavu. Odstavec 4 upravuje případ, v němž hranice přístavního zařízení ve smyslu nařízení (ES) č. 725/2004 (²) ve skutečnosti zahrnují přístav.

Z kontroly uskutečněné v roce 2013 vyplynulo, že přinejmenším v 11 přístavech v Severním Porýní-Vestfálsku, na které se směrnice 2006/65/ES vztahuje, nebylo provedeno hodnocení zabezpečení. Z další výměny dopisů vyplynulo, že se tato situace dosud nezměnila.

V minimálně stejném rozsahu nebyly stanoveny ani hranice přístavů, jelikož ty se stanovují, jak bylo uvedeno výše, na základě hodnocení zabezpečení.

Je proto zřejmé, že Německo řádně neprovedlo čl. 2 odst. 3 a článek 6 směrnice 2005/65/ES.

Podle článku 7 směrnice 2005/65/ES musí členské státy zajistit, aby byl pro každý přístav, na který se vztahuje uvedená směrnice, vytvořen plán zabezpečení, který příslušný členský stát schválí.

Německé orgány v dopise ze dne 21. srpna 2013 přiznaly, že u 11 přístavů v Severním Porýní-Vestfálsku, na které se vztahuje uvedená směrnice, plány zabezpečení neexistují. Z další výměny dopisů vyplynulo, že se tato situace dosud nezměnila.

Je proto zřejmé, že Německo řádně neprovedlo článek 7 směrnice 2005/65/ES.

Podle článku 9 směrnice 2005/65/ES se pro každý přístav, na který se vztahuje uvedená směrnice, schválí bezpečnostní technik přístavu.

Německé orgány v dopise ze dne 21. srpna 2013 přiznaly, že u několika přístavů v Severním Porýní-Vestfálsku, na které se vztahuje uvedená směrnice, bezpečnostní technik přístavu schválen nebyl. Z další výměny dopisů vyplynulo, že se tato situace dosud nezměnila.

Je proto zřejmé, že Německo řádně neprovedlo článek 9 směrnice 2005/65/ES.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 3100, s. 28.

⁽²⁾ Úř. věst. L 129, s. 6.

Kasační opravný prostředek podaný dne 5. února 2016 Comunidad Autónoma del País Vasco a Itelezpi, S.A. proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 26. listopadu 2015 ve věci T-462/13, Comunidad Autónoma del País Vasco a Itelezpi v. Komise

(Věc C-66/16 P)

(2016/C 118/17)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek: Comunidad Autónoma del País Vasco a Itelezpi, S.A. (zástupci: J. L. Buendía Sierra a A. Lamadrid de Pablo, abogados)

Další účastnice řízení: Evropská komise a SES Astra

Návrhová žádání účastníků řízení podávajících kasační opravný prostředek

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelé) navrhují, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu ze dne 26. listopadu 2015;
- vydal konečné rozhodnutí o žalobě na neplatnost a zrušil rozhodnutí Komise ze dne 19. června 2013 ⁽¹⁾; a
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Napadeným rozsudkem bylo potvrzeno rozhodnutí Komise o státních podporách, týkající se několika opatření přijatých španělskými orgány veřejné moci k zajištění možnosti přijímat signál digitálního pozemního televizního vysílání (DPTV) ve vzdálených oblastech území, ve kterých žije jen 2,5 % obyvatelstva. Komise v rozhodnutí uznává, že z faktického hlediska by trh nenabízel tuto službu, kdyby nedošlo k veřejnému zásahu. Navzdory tomu v něm Komise popírá, že by se jednalo o službu obecného hospodářského zájmu, a tvrdí, že z formálního hlediska nebyla tato služba orgány veřejné moci „jasně“ definována a zadána. Uvádí také, že tyto orgány v každém případě nebyly oprávněny zvolit při organizování služby obecného hospodářského zájmu určitou technologii.

První a jediný důvod kasačního opravného prostředku: nesprávné právní posouzení při výkladu článku 14, čl. 106 odst. 2 a čl. 107 odst. 1 SFEU, Protokolu č. 26 SFEU o službách obecného zájmu a Protokolu č. 29 SFEU o systému veřejnoprávního vysílání v členských státech

Navrhovatelé konkrétně poukazují na to, že napadený rozsudek trpí vadami:

- spočívajícími v tom, že Tribunál jasně překračuje hranice „zjevné nesprávnosti“ při posuzování jednotlivých aktů, v nichž orgány veřejné moci vymezily a zadaly službu obecného hospodářského zájmu;
- spočívajícími v tom, že Tribunál bezdůvodně omezil „široký prostor [členských států] pro uvážení“, kterým tyto státy disponují při definování i při „organizování“ služby obecného hospodářského zájmu a který pro tyto účely zahrnuje volbu konkrétních podmínek poskytování služby obecného hospodářského zájmu a volbu konkrétní technologie, a to bez ohledu na to, zda jsou obsaženy v definujícím aktu, nebo v aktu samostatném;
- při analyzování použitelného španělského práva;
- spočívajícími v tom, že v něm není zohledněno, že „vymezení“ služby obecného hospodářského zájmu a „pověření“ jednoho nebo více podniků poskytováním služby obecného hospodářského zájmu může být provedeno v jednom nebo v několika aktech;
- spočívajícími v tom, že v něm není zohledněno, že „vymezení“ služby obecného hospodářského zájmu a „pověření“ nevyžadují použití konkrétní formulace nebo výrazu, nýbrž věcnou a funkční analýzu;
- spočívajícími v tom, že Tribunál popřel použitelnost Protokolu č. 29 SFEU a SEU o systému veřejnoprávního vysílání.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise 2014/489/EU ze dne 19. června 2013 o státní podpoře SA.28599 [(C 23/2010) (ex NN 36/2010, ex CP 163/2009)] poskytnuté Španělským královstvím na zavedení digitálního pozemního televizního vysílání ve vzdálených a méně urbanizovaných oblastech (kromě oblasti Kastilie-La-Mancha)
Úř. věst. 2014 L 217, s. 52

Kasační opravný prostředek podaný dne 5. února 2016 Comunidad Autónoma de Cataluña a Centre de Telecomunicacions i Tecnologies de la Informació de la Generalitat de Catalunya (CTTI) proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 26. listopadu 2015 ve věci T-465/13, Comunidad Autónoma de Cataluña a CTTI v. Komise

(Věc C-67/16 P)

(2016/C 118/18)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek: Comunidad Autónoma de Cataluña a Centre de Telecomunicacions i Tecnologies de la Informació de la Generalitat de Catalunya (CTTI) (zástupci: J. L. Buendía Sierra a A. Lamadrid de Pablo, abogados)

Další účastníci řízení: Evropská komise a SES Astra

Návrhová žádání účastníků řízení podávajících kasační opravný prostředek

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelé) navrhují, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu ze dne 26. listopadu 2015;
- vydal konečné rozhodnutí o žalobě na neplatnost a zrušil rozhodnutí Komise ze dne 19. června 2013 ⁽¹⁾; a
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Napadeným rozsudkem bylo potvrzeno rozhodnutí Komise o státních podporách, týkající se několika opatření přijatých španělskými orgány veřejné moci k zajištění možnosti přijímat signál digitálního pozemního televizního vysílání (DPTV) ve vzdálených oblastech území, ve kterých žije jen 2,5 % obyvatelstva. Komise v rozhodnutí uznává, že z faktického hlediska by trh nenabízel tuto službu, kdyby nedošlo k veřejnému zásahu. Navzdory tomu v něm Komise popírá, že by se jednalo o službu obecného hospodářského zájmu, a tvrdí, že z formálního hlediska nebyla tato služba orgány veřejné moci „jasně“ definována a zadána. Uvádí také, že tyto orgány v každém případě nebyly oprávněny zvolit při organizování služby obecného hospodářského zájmu určitou technologii.

První a jediný důvod kasačního opravného prostředku: nesprávné právní posouzení při výkladu článku 14, čl. 106 odst. 2 a čl. 107 odst. 1 SFEU, Protokolu č. 26 SFEU o službách obecného zájmu a Protokolu č. 29 SFEU o systému veřejnoprávního vysílání v členských státech

Navrhovatelé konkrétně poukazují na to, že napadený rozsudek trpí vadami:

- spočívajícími v tom, že Tribunál jasně překračuje hranice „zjevné nesprávnosti“ při posuzování jednotlivých aktů, v nichž orgány veřejné moci vymezily a zadaly službu obecného hospodářského zájmu;
- spočívajícími v tom, že Tribunál bezdůvodně omezil „široký prostor [členských států] pro uvážení“, kterým tyto státy disponují při definování i při „organizování“ služby obecného hospodářského zájmu a který pro tyto účely zahrnuje volbu konkrétních podmínek poskytování služby obecného hospodářského zájmu a volbu konkrétní technologie, a to bez ohledu na to, zda jsou obsaženy v definujícím aktu, nebo v aktu samostatném;
- při analyzování použitelného španělského práva;
- spočívajícími v tom, že v něm není zohledněno, že „vymezení“ služby obecného hospodářského zájmu a „pověření“ jednoho nebo více podniků poskytováním služby obecného hospodářského zájmu může být provedeno v jednom nebo v několika aktech;
- spočívajícími v tom, že v něm není zohledněno, že „vymezení“ služby obecného hospodářského zájmu a „pověření“ nevyžadují použití konkrétní formulace nebo výrazu, nýbrž věcnou a funkční analýzu;
- spočívajícími v tom, že Tribunál popřel použitelnost Protokolu č. 29 SFEU a SEU o systému veřejnoprávního vysílání.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise 2014/489/EU ze dne 19. června 2013 o státní podpoře SA.28599 [(C 23/2010) (ex NN 36/2010, ex CP 163/2009)] poskytnuté Španělským královstvím na zavedení digitálního pozemního televizního vysílání ve vzdálených a méně urbanizovaných oblastech (kromě oblasti Kastilie-La-Mancha)
Úř. věst. 2014 L 217, s. 52

**Kasační opravný prostředek podaný dne 5. února 2016 Navarra de Servicios y Tecnologías, S.A.,
proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 26. listopadu 2015 ve věci T-487/13,
Navarra de Servicios y Tecnologías v. Komise**

(Věc C-68/16 P)

(2016/C 118/19)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Navarra de Servicios y Tecnologías (zástupci: J. L. Buendía Sierra a A. Lamadrid de Pablo, abogados)

Další účastnice řízení: Evropská komise a SES Astra

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu ze dne 26. listopadu 2015;
- vydal konečné rozhodnutí o žalobě na neplatnost a zrušil rozhodnutí Komise ze dne 19. června 2013 ⁽¹⁾; a
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Napadeným rozsudkem bylo potvrzeno rozhodnutí Komise o státních podporách, týkající se několika opatření přijatých španělskými orgány veřejné moci k zajištění možnosti přijímat signál digitálního pozemního televizního vysílání (DPTV) ve vzdálených oblastech území, ve kterých žije jen 2,5 % obyvatelstva. Komise v rozhodnutí uznává, že z faktického hlediska by trh nenabízel tuto službu, kdyby nedošlo k veřejnému zásahu. Navzdory tomu v něm Komise popírá, že by se jednalo o službu obecného hospodářského zájmu, a tvrdí, že z formálního hlediska nebyla tato služba orgány veřejné moci „jasně“ definována a zadána. Uvádí také, že tyto orgány v každém případě nebyly oprávněny zvolit při organizování služby obecného hospodářského zájmu určitou technologii.

První a jediný důvod kasačního opravného prostředku: nesprávné právní posouzení při výkladu článku 14, čl. 106 odst. 2 a čl. 107 odst. 1 SFEU, Protokolu č. 26 SFEU o službách obecného zájmu a Protokolu č. 29 SFEU o systému veřejnoprávního vysílání v členských státech

Navrhovatelka konkrétně poukazuje na to, že napadený rozsudek trpí vadami:

- spočívajícími v tom, že Tribunál jasně překračuje hranice „zjevné nesprávnosti“ při posuzování jednotlivých aktů, v nichž orgány veřejné moci vymezily a zadaly službu obecného hospodářského zájmu;
- spočívajícími v tom, že Tribunál bezdůvodně omezil „široký prostor [členských států] pro uvážení“, kterým tyto státy disponují při definování i při „organizování“ služby obecného hospodářského zájmu a který pro tyto účely zahrnuje volbu konkrétních podmínek poskytování služby obecného hospodářského zájmu a volbu konkrétní technologie, a to bez ohledu na to, zda jsou obsaženy v definujícím aktu, nebo v aktu samostatném;
- při analyzování použitelného španělského práva;
- spočívajícími v tom, že v něm není zohledněno, že „vymezení“ služby obecného hospodářského zájmu a „pověření“ jednoho nebo více podniků poskytováním služby obecného hospodářského zájmu může být provedeno v jednom nebo v několika aktech;
- spočívajícími v tom, že v něm není zohledněno, že „vymezení“ služby obecného hospodářského zájmu a „pověření“ nevyžadují použití konkrétní formulace nebo výrazu, nýbrž věcnou a funkční analýzu;
- spočívajícími v tom, že Tribunál popřel použitelnost Protokolu č. 29 SFEU a SEU o systému veřejnoprávního vysílání.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise 2014/489/EU ze dne 19. června 2013 o státní podpoře SA.28599 [(C 23/2010) (ex NN 36/2010, ex CP 163/2009)] poskytnuté Španělským královstvím na zavedení digitálního pozemního televizního vysílání ve vzdálených a méně urbanizovaných oblastech (kromě oblasti Kastilie-La-Mancha) Úř. věst. 2014 L 217, s. 52

Kasační opravný prostředek podaný dne 5. února 2016 společnostmi Cellnex Telecom S. A. a Retevisión I, S.A., proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 26. listopadu 2015 ve věci T-541/13, Abertis Telecom S.A. a Retevisión I v. Komise

(Věc C-69/16 P)

(2016/C 118/20)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Cellnex Telecom S.A., dříve Abertis Telecom S.A., a Retevisión I, S. A. (zástupci: J. L. Buendía Sierra a A. Lamadrid de Pablo, abogados)

Další účastnice řízení: Evropská komise a SES Astra

Návrhová žádání účastnic řízení podávajících kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelky) navrhují, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu ze dne 26. listopadu 2015;
- vydal konečné rozhodnutí o žalobě na neplatnost a zrušil rozhodnutí Komise ze dne 19. června 2013 ⁽¹⁾; a
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Napadeným rozsudkem bylo potvrzeno rozhodnutí Komise o státních podporách, týkající se několika opatření přijatých španělskými orgány veřejné moci k zajištění možnosti přijímat signál digitálního pozemního televizního vysílání (DPTV) ve vzdálených oblastech území, ve kterých žije jen 2,5 % obyvatelstva. Komise v rozhodnutí uznává, že z faktického hlediska by trh nenabízel tuto službu, kdyby nedošlo k veřejnému zásahu. Navzdory tomu v něm Komise popírá, že by se jednalo o službu obecného hospodářského zájmu, a tvrdí, že z formálního hlediska nebyla tato služba orgány veřejné moci „jasně“ definována a zadána. Uvádí také, že tyto orgány v každém případě nebyly oprávněny zvolit při organizování služby obecného hospodářského zájmu určitou technologii.

První a jediný důvod kasačního opravného prostředku: nesprávné právní posouzení při výkladu článku 14, čl. 106 odst. 2 a čl. 107 odst. 1 SFEU, Protokolu č. 26 SFEU o službách obecného zájmu a Protokolu č. 29 SFEU o systému veřejnoprávního vysílání v členských státech

Navrhovatelky konkrétně poukazují na to, že napadený rozsudek trpí vadami:

- spočívajícími v tom, že Tribunál jasně překračuje hranice „zjevné nesprávnosti“ při posuzování jednotlivých aktů, v nichž orgány veřejné moci vymezily a zadaly službu obecného hospodářského zájmu;
- spočívajícími v tom, že Tribunál bezdůvodně omezil „široký prostor [členských států] pro uvážení“, kterým tyto státy disponují při definování i při „organizování“ služby obecného hospodářského zájmu a který pro tyto účely zahrnuje volbu konkrétních podmínek poskytování služby obecného hospodářského zájmu a volbu konkrétní technologie, a to bez ohledu na to, zda jsou obsaženy v definujícím aktu, nebo v aktu samostatném;
- při analyzování použitelného španělského práva;
- spočívajícími v tom, že v něm není zohledněno, že „vymezení“ služby obecného hospodářského zájmu a „pověření“ jednoho nebo více podniků poskytováním služby obecného hospodářského zájmu může být provedeno v jednom nebo v několika aktech;
- spočívajícími v tom, že v něm není zohledněno, že „vymezení“ služby obecného hospodářského zájmu a „pověření“ nevyžadují použití konkrétní formulace nebo výrazu, nýbrž věcnou a funkční analýzu;
- spočívajícími v tom, že Tribunál popřel použitelnost Protokolu č. 29 SFEU a SEU o systému veřejnoprávního vysílání.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise 2014/489/EU ze dne 19. června 2013 o státní podpoře SA.28599 [(C 23/2010) (ex NN 36/2010, ex CP 163/2009)] poskytnuté Španělským královstvím na zavedení digitálního pozemního televizního vysílání ve vzdálených a méně urbanizovaných oblastech (kromě oblasti Kastilie-La-Mancha)
Úř. věst. 2014 L 217, s. 52

Kasační opravný prostředek podaný dne 5. února 2016 Comunidad Autónoma de Galicia a Redes de Telecomunicación Galegas Retegal, S.A. (Retegal), proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 26. listopadu 2016 ve věcech T-463/13 a T-464/13, Comunidad Autónoma de Galicia a Retegal v. Komise

(Věc C-70/16 P)

(2016/C 118/21)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek: Comunidad Autónoma de Galicia a Redes de Telecomunicación Galegas Retegal, S.A. (Retegal) (zástupci: F. J. García Martínez a B. Pérez Conde, abogados)

Další účastnice řízení: Evropská komise a SES Astra

Návrhová žádání účastníků řízení podávajících kasační opravný prostředek

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelé) navrhují, aby Soudní dvůr:

- připustil předložené důvody kasačního opravného prostředku a vyhověl jim;
- zrušil v řízení o kasačním opravném prostředku rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 26. listopadu 2015 vydaný ve spojených věcech T-463/13 a T-464/13;
- vydal konečné rozhodnutí o žalobě na neplatnost v tom smyslu, že návrhovými žádáními, která v prvním stupni vznesli navrhovatelé vůči napadenému rozhodnutí⁽¹⁾ Komise ze dne 19. června 2013 o státní podpoře SA.28599 [(C 23/2010) (ex NN 36/2010, ex CP 163/2009)] poskytnuté Španělským královstvím na zavedení digitálního pozemního televizního vysílání ve vzdálených a méně urbanizovaných oblastech (kromě oblasti Kastilie-La-Mancha), vyhovějí; a
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů tohoto řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

První důvod kasačního opravného prostředku: nesprávné právní posouzení spočívající v nesouladu výroku napadeného rozsudku s uznáním vad uvedených ve čtvrtém žalobním důvodu, jimiž je stíženo napadené rozhodnutí a spočívajících v tom, že Retegal byla výslovně označena za přímého příjemce protiprávní státní podpory, a ve vyčíslení částky, která má být navrácena

V rámci tohoto důvodu kasačního opravného prostředku poukazují navrhovatelé na zjevnou vadu, kterou je stížen napadený rozsudek, v němž nebylo do výroku promítnuto uznání vad označených v žalobě, kterými v souvislosti s individuální situací Galicie trpí napadené rozhodnutí (v bodech 193 a 194 jeho odůvodnění) a které spočívají v tom, že Retegal byla výslovně kvalifikována a označena jako přímý příjemce protiprávní státní podpory, a ve vyčíslení částky, která má být navrácena. Ačkoli napadený rozsudek (v bodě 153) ruší právní závaznost uvedeného nesprávného kvalifikování společnosti Retegal jako přímého příjemce podpory (v bodě 193 odůvodnění) i nesprávného vyčíslení částky (v bodě 194 odůvodnění), jejíž navrácení napadené rozhodnutí (ve výrokové části) nařizuje, s čímž se navrhovatelé ztotožňují, není toto výslovné uznání promítnuto do výroku, byť podaná žaloba zněla na zrušení těchto zjištění, jež byla nesprávně převzata do napadeného rozhodnutí a jež byla správně a skutečně prohlášena za právně nezávazná, přičemž z důvodů vnitřního souladu právního odůvodnění a výroku mělo být žalobě částečně vyhověno, nemluvě o logických důvodech právní jistoty (k zabránění pozdějším sporům o výklad dosahu napadeného rozhodnutí ve fázi navrácení, což nastalo).

Druhý důvod kasačního opravného prostředku: nesprávné právní posouzení plynoucí z porušení čl. 107 odst. 1 SFEU a nastalé při posuzování splnění požadavků pro kvalifikování předmětné činnosti jako státní podpory v napadeném rozsudku

V rámci tohoto důvodu kasačního opravného prostředku navrhuje navrhovatelé zrušení rozsudku proto, že podle nich trpí nesprávným právním posouzením spočívajícím v tom, že byl proveden přezkum, který neodpovídá kritériím stanoveným judikaturou pro účely ověřování, zda jsou u dotčeného galicijského veřejného zásahu splněny všechny požadavky, na jejichž základě jej lze kvalifikovat jako podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU. Navzdory tomu, že Komise v řízení uznala, že neměla o individuální situaci Galicie dostatečné, spolehlivé a vyčerpávající informace, čímž potvrdila nesprávné posouzení, které ji navrhovatelé vytkli v prvním stupni, dospěl Tribunál v napadeném rozsudku k nesprávnému závěru, že dotčené jednání Galicie nesouvisí s výkonem výsad veřejné moci (nezbytnost, aby veřejné orgány v případě zjištěného selhání trhu v oblasti II jednaly, a tím zajistily občanům možnost přijímat televizní signál i po ukončení analogového vysílání), nýbrž má hospodářskou povahu. Tribunál dospěl k tomuto závěru, neboť neověřil, zda skutkové okolnosti uvedené Komisí jsou věcně správné, a konkrétně že digitalizovaná síť obcí nebyla a není způsobilá ke komerčnímu využívání. Rozsudek je stížen vadou i proto, že je v něm potvrzena domněnka Komise, podle které lze prostřednictvím podpůrné obecní infrastruktury „poskytovat jiné služby“ než „podpůrné služby pro DPTV“, a to navzdory tomu, že z technického ani právního hlediska je takové tvrzení komerční využívání nemožné.

Kdyby Tribunál ověřil všechny konkrétní okolnosti sporu, jak vyžaduje dovolávaná judikatura, k takovému závěru by nedospěl, neboť infrastruktura digitalizovaná pomocí dotčeného zásahu galicijských orgánů nemohla a nemůže z důvodu svých technických parametrů (jednoduchý sloup s budkou) a svého vybavení (jen pro DPTV) ani z důvodu právního režimu upravujícího její regulaci (vnitrostátní právní předpis povoluje územním orgánům poskytovat služby přenosu signálu digitálního pozemního televizního vysílání jen bez ekonomické protihodnoty) být komerčně využívána, takže by nakonec nedospěl ani k závěru, že dané opatření spadá do působnosti čl. 107 odst. 1 SFEU

Třetí důvod kasačního opravného prostředku: nesprávné právní posouzení plynoucí z porušení povinnosti odůvodnit rozsudky (článek 36 statutu Soudního dvora Evropské unie a článek 81 jednacího řádu Tribunálu) a z porušení čl. 107 odst. 1 SFEU a spočívající v tom, že v napadeném rozsudku byla nesprávně posouzena selektivní povaha podpory

V rámci tohoto důvodu kasačního opravného prostředku poukazují navrhovatelé na to, že napadený rozsudek (bod 85) je v souvislosti se selektivní povahou, jež je dotčenému opatření přičítána, stížen stejným nedostatkem odůvodnění a nesprávným posouzením jako napadené rozhodnutí (bod 113 odůvodnění), neboť Tribunál bez jakékoli analýzy či reakce na zmíněný nedostatek a nesprávné posouzení, na něž bylo poukázáno v žalobě, pouze potvrzuje – aniž jasně a jednoznačně vyjádřil své důvody nebo je převzal – stanovisko Komise v této otázce, čímž nejenže nedodržel povinnost odůvodnit rozsudek, ale neprovedl ani řádnou analýzu srovnatelnosti nezbytnou pro posouzení, zda podpora má selektivní povahu. Kdyby Tribunál takovou řádnou analýzu provedl, konstatoval by, že situace obcí v oblasti II Galicie není v žádném případě z faktického ani z právního hlediska srovnatelná se situací jiných „podniků využívajících jiné technologie“, kterým by mohla být vedlejší účastnice řízení, neboť tyto jiné „podniky“ neposkytují a nemají ani povinnost ani úmysl poskytovat (za podmínek stanovených vnitrostátním právem, tedy „bez ekonomické protihodnoty“) služby přenosu signálu digitálního pozemního televizního vysílání k občanům, kteří bydlí v oblasti II Galicie.

Čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku: nesprávné právní posouzení při výkladu článku 14 a čl. 106 odst. 2 SFEU a Protokolu č. 26 o službách obecného zájmu SFEU, jakož i judikatury, která je vykládá

Tento důvod kasačního opravného prostředku se dělí na tři části, v nichž je namítáno porušení článku 14 a čl. 106 odst. 2 SFEU, Protokolu č. 26 SFEU a judikatury, která je vykládá, neboť Tribunál ve svém rozsudku vykládá uvedená ustanovení Smlouvy týkající se služeb obecného hospodářského zájmu nesprávně. První část tohoto důvodu kasačního opravného prostředku vychází z toho, že v rozsudku nebyl respektován prostor pro uvážení, kterým disponují členské státy při vymezování služeb obecného hospodářského zájmu, a byl proveden výklad, který v projednávané věci vede k ignorování této diskreční pravomoci a zbavuje ji její podstaty. Úřední akt, kterým byl povolen dotčený veřejný zásah, obsahoval jasné a přesné vymezení úlohy veřejné služby a splňoval všechny judikatorní požadavky pro to, aby vymezení služby obecného hospodářského zájmu bylo považováno za platně provedené. V rámci druhé části tohoto důvodu kasačního opravného prostředku poukazují navrhovatelky na to, že Tribunál v rozsudku neposuzoval existenci zjevně nesprávného posouzení při vymezování veřejné služby ani nekonstatoval, že by způsob, jakým službu obecného hospodářského zájmu vymezily vnitrostátní orgány, byl zjevně nesprávný, a to navzdory zjištění, že se jasně jedná o činnost fakticky vhodnou k tomu, aby byla kvalifikována jako služba obecného hospodářského zájmu. V rámci třetí části tohoto důvodu kasačního opravného prostředku namítají navrhovatelky nesprávné právní posouzení, jehož se měl Tribunál v rozsudku dopustit tím, že vnitrostátní právní předpisy vyložil nesprávně, což ho vedlo k závěru, že nebyla jasně a přesně vymezena služba obecného hospodářského zájmu ve smyslu rozsudku Altmark⁽²⁾.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise 2014/489/EU ze dne 19. června 2013 o státní podpoře SA.28599 [(C 23/2010) (ex NN 36/2010, ex CP 163/2009)] poskytnuté Španělským královstvím na zavedení digitálního pozemního televizního vysílání ve vzdálených a méně urbanizovaných oblastech (kromě oblasti Kastilie-La-Mancha)
Úř. věst. 2014 L 217, s. 52

⁽²⁾ EU:C:2003:415

Kasační opravný prostředek podaný dne 12. února 2016 Španělským královstvím proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 26. listopadu 2015 ve věci T-81/16, Španělsko v. Komise

(Věc C-81/16 P)

(2016/C 118/22)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Španělské království (zástupce: A. Rubio González, zmocněnec)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- vyhověl kasačnímu opravnému prostředku a zrušil rozsudek Tribunálu ze dne 26. listopadu 2015 vydaný ve věci T-461/13, Španělské království v. Evropská komise;
- zrušil rozhodnutí Komise 2014/489/EU⁽¹⁾ ze dne 19. června 2013 o státní podpoře SA.28599 (C 23/2010) (ex NN 36/2010, ex CP 163/2009) poskytnuté Španělským královstvím na zavedení digitálního pozemního televizního vysílání ve vzdálených a méně urbanizovaných oblastech (kromě oblasti Kastilie-La-Mancha); a
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Nesprávné právní posouzení v souvislosti s kontrolou nad členskými státy při definování a uplatňování služby obecného hospodářského zájmu. U prvního kritéria podle rozsudku Altmark⁽²⁾ odmítl Tribunál ověřit, že se Komise zabývala veškerými okolnostmi relevantními při posuzování definování veřejné služby. Tribunál rovněž neověřil, že se Komise zabývala veškerými okolnostmi relevantními při posuzování, zda byla splněna čtvrtá podmínka podle rozsudku Altmark. Tribunál tak nerespektoval prostor členského státu pro uvážení, kterým tento stát disponuje při utváření své veřejné služby.

Nesprávné právní posouzení v souvislosti se soudním přezkumem slučitelnosti podpory. Tribunál především nepřezkoumal správnost skutkových zjištění, na nichž Komise založila svou analýzu. V rozsudku rovněž nebyl proveden přezkum věrohodnosti, konzistentnosti a relevantnosti údajů použitých Komisí. Tribunál konečně nepřezkoumal validitu závěrů Komise.

-
- (¹) Rozhodnutí Komise 2014/489/EU ze dne 19. června 2013 o státní podpoře SA.28599 [(C 23/2010) (ex NN 36/2010, ex CP 163/2009)] poskytnuté Španělským královstvím na zavedení digitálního pozemního televizního vysílání ve vzdálených a méně urbanizovaných oblastech (kromě oblasti Kastilie-La-Mancha)
Úř. věst. 2014 L 217, s. 52
- (²) EU:C:2003:415
-

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 26. února 2016 – Šumelj a další v. Komise

(Spojené věci T-546/13, T-108/14 a T-109/14) ⁽¹⁾

„Mimosmluvní odpovědnost — Přistoupení Chorvatska k Unii — Zrušení vnitrostátní právní úpravy, kterou bylo vytvořeno povolání soudního exekutora, před přistoupením — Škoda, kterou utrpěli jednotlivci, kteří byli předtím jmenováni soudními exekutory — Nepřijetí opatření, jejichž cílem je splnění závazků souvisejících s přistoupením, Komisí — Dostatečně závažné porušení právní normy, která přiznává práva jednotlivcům — Článek 36 aktu o přistoupení“

(2016/C 118/23)

Jednací jazyk: chorvatština

Účastníci řízení

Žalobci: Ante Šumelj (Záhřeb, Chorvatsko) Dubravka Bašljan (Záhřeb), Đurđica Crnčević (Sv. Ivan Zeline, Chorvatsko), Miroslav Lovreković (Križevaci, Chorvatsko) (věc T-546/13); Drago Burazer (Záhřeb), Nikolina Nežić (Záhřeb), Blaženka Bošnjak (Sv. Ivan Zeline), Bosiljka Grbašić (Križevaci, Chorvatsko), Tea Tončić (Pula, Chorvatsko), Milica Bjelić (Dubrovnik, Chorvatsko), Marijana Kruhoberec (Varaždin, Chorvatsko) (věc T-108/14); Davor Škugor (Sisak, Chorvatsko), Ivan Gerometa (Vrsar, Chorvatsko), Kristina Samardžić (Split, Chorvatsko), Sandra Cindrić (Karlovac, Chorvatsko), Sunčica Gložinić (Varaždin), Tomislav Polić (Kaštel Novi, Chorvatsko) a Vlatka Pižeta (Varaždin) (věc T-109/14) (zástupce: M. Krmek, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: K. Čutuk a G. Wils, jakož i ve věcech T-546/13 et T-108/14, S. Ječmenica, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba znějící na náhradu škody, kterou údajně utrpěli žalobci z důvodu pochybení Komise při jejím monitorování plnění závazků souvisejících s přistoupením Chorvatskou republikou.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloby se zamítají.
- 2) Ante Šumeljovi a dalším žalobcům, jejichž jména jsou uvedena v příloze, se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 367, 14. 12. 2013.

Rozsudek Tribunálu ze dne 26. února 2016 – Mederer v. OHIM – Cadbury Netherlands International Holdings (Gummi Bear-Rings)

(Věc T-210/14) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Mezinárodní zápis s vyznačením Evropského společenství — Obrazová ochranná známka Gummi Bear-Rings — Starší národní ochranná známka GUMMY — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Nebezpečí záměny — Článek 8 odstavec 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“

(2016/C 118/24)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Mederer GmbH (Fürth, Německo) (zástupci: C. Sachs a O. Ruhl, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: V. Melgar a H. Kunz, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Cadbury Netherlands International Holdings BV (Breda, Nizozemsko) (zástupce: A. Padial Martínez, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu OHIM ze dne 16. prosince 2013 (věc R 225/2013-5) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Cadbury Netherlands International Holdings BV a Mederer GmbH.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Mederer GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 245, 28.7.2014.

Rozsudek Tribunálu ze dne 26. února 2016 – Bodson a další v. EIB

(Věc T-240/14 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Zaměstnanci EIB — Smluvní povaha pracovněprávního vztahu — Reforma systému odměňování a platového postupu v rámci EIB — Povinnost uvést odůvodnění — Zkreslení — Právní vady“

(2016/C 118/25)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek: Jean-Pierre Bodson (Lucemburk, Lucembursko), Dalila Bundy (Cosnes a Romain, Francie), Didier Dulieu (Roussy le Village, Francie), Marie Christel Heger (Nospelt, Lucembursko), Evangelos Kourgias (Senningerberg, Lucembursko), Manuel Sutil (Lucemburk), Patrick Vanhoudt (Gonderange, Lucembursko) a Henry von Blumenthal (Bergem, Lucembursko) (zástupce: L. Levi, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská investiční banka (zástupci: C. Gómez de la Cruz, T. Gilliams a G. Nuvoli, zmocněnci, ve spolupráci s P. E. Partsch, advokát)

Předmět

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (třetího senátu) ze dne 12. února 2014, Bodson a další v. EIB (F-73/12, Sb. VS EU:F:2014:16), směřující ke zrušení tohoto rozsudku.

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.

- 2) *Jean-Pierre Bodson a ostatní navrhovatelé, jejichž jména jsou uvedena v příloze, ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou investiční bankou (EIB) v tomto řízení.*

(¹) Úř. věst. C 223, 14.7.2014.

Rozsudek Tribunálu ze dne 26. února 2016 – Bodson a další v. EIB

(Věc T-241/14 P) (¹)

„Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Zaměstnanci EIB — Smluvní povaha pracovněprávního vztahu — Odměňování — Reforma systému odměňování a platového postupu v rámci EIB — Povinnost uvést odůvodnění — Zkreslení — Právní vady“

(2016/C 118/26)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek: Jean-Pierre Bodson (Lucemburk, Lucembursko), Dalila Bundy (Cosnes-et-Romain, Francie), Didier Dulieu (Roussy-le-Village, Francie), Marie-Christel Heger (Nospelt, Lucembursko), Evangelos Kourgias (Senningerberg, Lucembursko), Manuel Sutil (Lucembursko), Patrick Vanhoudt (Gonderange, Lucembursko) a Henry von Blumenthal (Bergem, Lucembursko) (zástupce: L. Levi, advokát)

Další účastníci řízení: Evropská investiční banka (zástupci: C. Gómez de la Cruz, T. Gilliams a G. Nuvoli, zmocněnci, ve spolupráci s P.-E. Partschem, advokátem)

Předmět

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (třetího senátu) ze dne 12. února 2014, Bodson a další v. EIB (F-83/12, Sb. VS EU:F:2014:15), směřující ke zrušení tohoto rozsudku

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) *Jean-Pierre Bodson a ostatní navrhovatelé, jejichž jména jsou uvedena v příloze, ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou investiční bankou (EIB) v tomto řízení.*

(¹) Úř. věst. C 223, 14.7.2014.

Rozsudek Tribunálu ze dne 25. února 2016 – FCC Aqualia v. OHIM – Sociedad General de Aguas de Barcelona (AQUALOGY)

(Věc T-402/14) (¹)

„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství AQUALOGY — Starší slovní ochranná známka Společenství AQUALIA a vnitrostátní obrazová ochranná známka aqualia — Relativní důvody zamítnutí — Článek 8 odst. 1 písm. b) a čl. 8 odst. 5 nařízení (ES) č. 207/2009“

(2016/C 118/27)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: FCC Aqualia, SA (Madrid, Španělsko) (zástupci: J. de Oliveira Vaz Miranda de Sousa, N. González Alberto Rodríguez a C. Sueiras Villalobos, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupci: V. Melgar a J. Crespo Carrillo, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Sociedad General de Aguas de Barcelona, SA (Barcelona, Španělsko) (zástupci: J. Grau Mora, C. Viola Zenderera a A. Torrente Tomás, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 13. března 2014 (věc R 1209/2013-1) týkajícímu se námitkového řízení mezi Sociedad General de Aguas de Barcelona, SA a FCC Aqualia, SA.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. FCC Aqualia, SA se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 261, 11.8.2014.

Rozsudek Tribunálu ze dne 24. února 2016 – Coca-Cola v. OHIM (Tvar konturované láhve bez drážek)

(Věc T-411/14) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Společenství — Přihláška trojrozměrné ochranné známky Společenství — Tvar konturované láhve bez drážek — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Nedostatek rozlišovací způsobilosti získané užíváním — Článek 7 odst. 3 nařízení č. 207/2009“

(2016/C 118/28)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: The Coca-Cola Company (Atlanta, Spojené státy) (zástupci: D. Stone, A. Dykes, solicitors a S. Malynicz, barrister)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupci: P. P. Geroulakos a A. Folliard Monguiral, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 27. března 2014 (věc R 540/2013-2) týkajícímu se řízení o zápisu trojrozměrného označení tvořeného tvarem konturované láhve jako ochranné známky Společenství.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti The Coca-Cola Company se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 282, 25. 8. 2014.

Rozsudek Tribunálu ze dne 26. února 2016 – Vidmar a další v. Komise(Věc T-507/14) ⁽¹⁾

„Mimosmluvní odpovědnost — Přistoupení Chorvatska k Evropské unii — Zrušení, před přistoupením, vnitrostátní právní úpravy, která stanovila vytvoření povolání veřejného vykonavatele — Újma utrpěná osobami, které byly předtím jmenovány veřejnými vykonavateli — Nepřijetí, ze strany Komise, opatření směřujících k dodržení vstupních závazků — Dostatečně závažné porušení právního pravidla udělujícího práva jednotlivcům — Článek 36 aktu o přistoupení“

(2016/C 118/29)

Jednací jazyk: chorvatština

Účastníci řízení

Žalobci: Vedran Vidmar (Záhřeb, Chorvatsko) a dalších 21 žalobců, jejichž jména jsou uvedena v příloze rozsudku (zástupce: D. Graf, advokát), a Darko Graf (Záhřeb) (zástupci: původně D. Graf, poté L. Duvnjak, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: S. Ječmenica a G. Wils, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba na náhradu škody za újmu údajně utrpěnou žalobci proto, že Evropská komise pochybila, když nepřijala opatření zajišťující, aby Chorvatská republika dodržela závazky přijaté v rámci předvstupních vyjednávání.

Výrok rozsudku

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Vedranu Vidmarovi a Darkovi Grafovi, jakož i ostatním žalobcům, jejichž jména jsou uvedena v příloze, se ukládá náhrada nákladů řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 303, 8.9.2014.

Rozsudek Tribunálu ze dne 26. února 2016 – provima Warenhandels v. OHIM – Renfro (HOT SOX)(Věc T-543/14) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Společenství — Řízení o prohlášení neplatnosti — Mezinárodní zápis s vyznačením Evropského společenství — Slovní ochranná známka HOT SOX — Absolutní důvody pro zamítnutí — Neexistence popisného charakteru — Rozlišovací způsobilost — Článek 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (ES) č. 207/2009“

(2016/C 118/30)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: provima Warenhandels GmbH (Bielefeld, Německo) (zástupci: H. Prange a J.P. Croll, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: M. Rajh, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Renfro Corp. (Mount Airy, Spojené státy americké) (zástupci: C. Schenk, M. Best, U. Pflagher a S. Schäffner, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 13. května 2014 (věc R 1859/2013-2) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi provima Warenhandels GmbH a společností Renfro Corp..

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Společnosti provima Warenhandels GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 339, 29. 9. 2014.

Rozsudek Tribunálu ze dne 25. února 2016 – Musso v. Parlament

(Spojené věci T-589/14 a T-772/14) ⁽¹⁾

„Platové poměry poslanců Parlamentu — Starobní důchod — Povinnost francouzských poslanců uplatnit své nároky na důchod podle vnitrostátních režimů — Pravidlo o vyloučení souběhu — Prováděcí opatření ke statutu poslanců — Rozhodnutí přijaté po skončení řízení o stížnosti — Výzva k úhradě — Rozhodnutí o pozastavení vyplácení důchodu — Zásada kontradiktornosti — Přiměřená lhůta — Povinnost uvést odůvodnění“

(2016/C 118/31)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: François Musso (Ajaccio, Francie) (zástupci: A. Gross a L. Stachnik, advokáti)

Žalovaný: Evropský parlament (zástupci: G. Corstens a S. Seyr, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí předsednictva Parlamentu ze dne 26. června 2014 o potvrzení rozhodnutí generálního tajemníka Parlamentu ze dne 17. října 2011, kterým byla stanovena měsíční částka nároku na důchod s ohledem na částky pobírané od dvou francouzských důchodových pokladen a kterým bylo rozhodnuto, že je nutno vrátit částku 127 065,19 eur a dále návrh na zrušení rozhodnutí Parlamentu ze dne 22. září 2014.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloby se zamítají.

2) Pan François Musso ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropským parlamentem.

(¹) Úř. věst. C 351, 6. 10. 2014.

Rozsudek Tribunálu ze dne 25. února 2016 – Puma v. OHIM – Sinda Poland (Vyobrazení zvířete)

(Věc T-692/14) (¹)

„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky představující zvíře — Starší mezinárodní obrazové ochranné známky představující pumu — Relativní důvod pro zamítnutí — Podobnost označení — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“

(2016/C 118/32)

Jednací jazyk: polština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Puma SE (Herzogenaurach, Německo) (zástupce: P. González Bueno Catalán de Ocón, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupkyně: D. Walicka, zmocněnkyně)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Sinda Poland Corporation sp. z o.o. (Varšava, Polsko) (zástupci: M. Siciarek, J. Rasiewicz a J. Mrozowski, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu OHIM ze dne 14. července 2014 (věc R 2214/2013-5) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Puma SE a Sinda Poland Corporation sp. z o.o.

Výrok

1. Rozhodnutí pátého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) OHIM ze dne 14. července 2014 (věc R 2214/2013-5) se zrušuje.
2. OHIM ponese vlastní náklady řízení a nahradí polovinu nákladů řízení společnosti Puma SE, včetně nezbytných výdajů vynaložených společností Puma v souvislosti s řízením před odvolacím senátem OHIM.
3. Sinda Poland Corporation sp. z o.o. ponese vlastní náklady řízení a nahradí polovinu nákladů řízení společnosti Puma, včetně nezbytných výdajů vynaložených společností Puma v souvislosti s řízením před odvolacím senátem OHIM.

(¹) Úř. věst. C 409, 17.11.2014.

Rozsudek Tribunálu ze dne 23. února 2016 – Consolidated Artists v. OHIM – Body Cosmetics International (MANGO)

(Věc T-761/14) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Společenství — Řízení o prohlášení neplatnosti — Obrazová ochranná známka Společenství MANGO — Absolutní důvod pro zamítnutí — Nedostatek rozlišovací způsobilosti získané užíváním — Článek 7 odst. 3 nařízení (ES) č. 207/2009 — Článek 52 odst. 2 nařízení č. 207/2009“

(2016/C 118/33)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Consolidated Artists BV (Amstelveen, Nizozemsko) (zástupkyně: B. Corne, advokátka)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupci: S. Pétrequin a A. Folliard Monguiral, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Body Cosmetics International GmbH (Willich, Německo) (zástupce: M. Müller Mergenthaler, advokát)

Předmět věci

Žaloba proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 8. září 2014 (věc R 2337/2013-4) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi Body Cosmetics International GmbH a Consolidated Artists BV.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Společnosti Consolidated Artists BV se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 7, 12.1.2015.

Rozsudek Tribunálu ze dne 24. února 2016 – Tayto Group v. OHIM – MIP Metro (REAL HAND COOKED)

(Věc T-816/14) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství REAL HAND COOKED — Starší národní obrazová ochranná známka real QUALITY — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Zneužití pravomoci — Článek 8 odstavec 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Články 64, 75, 76 a 83 nařízení č. 207/2009“

(2016/C 118/34)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Tayto Group Ltd (Corby, Spojené království) (zástupci: R. Kunze a G. Würtenberger, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: J. Crespo Carrillo, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Německo) (zástupci: J.-C. Plate a R. Kaase, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 6. října 2014 (věc R 842/2013-4) týkajícímu se námitkového řízení mezi MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG et Tayto Group Ltd.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Tayto Group Ltd ponese náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 56, 16.2.2015.

Usnesení Tribunálu ze dne 15. února 2016 – Ezz a další v. Rada

(Věc T-279/13) ⁽¹⁾

„Žaloba na neplatnost — Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření přijatá vzhledem k situaci v Egyptě — Omezující opatření přijatá vůči osobám odpovědné za zneužívání státních prostředků a vůči osobám a subjektům s nimi spojeným — Zmrazení finančních prostředků — Zařazení žalobců na seznam dotčených osob — Právní základ — Nedodržení kritérií pro zařazení — Nesprávné právní posouzení — Nesprávné skutkové zjištění — Právo na vlastnictví — Zásah do pověsti — Právo na obhajobu — Právo na účinnou soudní ochranu — Povinnost uvést odůvodnění — Úprava návrhových žádání a žalobních důvodů — Litispendence — Žaloba, která je zčásti zjevně nepřijatelná a zčásti po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná“

(2016/C 118/35)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobci: Ahmed Abdelaziz Ezz (Gíza, Egypt), Abla Mohammed Fawzi Ali Ahmed Salama (Káhira, Egypt), Chadiga Ahmed Ahmed Kamel Jassin (Gíza) a Šahinaz Abdel Azizabdel Wahab Al Naggar (Gíza) (zástupci: J. Binns, solicitor, J. Lewis, QC, B. Kennelly, J. Pobjoy, barristers, S. Rowe a J.-F. Bellis, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: I. Gurov a M. Bishop, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení nařízení Rady (EU) č. 270/2011 ze dne 21. března 2011 o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci v Egyptě (Úř. věst. 2011 L 76, s. 4), ve znění rozhodnutí Rady 2013/144/SZBP ze dne 21. března 2013 (Úř. věst. L 82, s. 54), a na zrušení nařízení Rady (EU) č. 270/2011, „jehož platnost byla prodloužena rozhodnutím Rady oznámeným žalobcům dopisem ze dne 22. března 2013“, ze dne 21. března 2011 o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci v Egyptě (JO L 76, p. 4), a to v rozsahu, v němž se tyto akty vztahují na žalobce.

Výrok

- 1) *Žaloba se odmítá.*
- 2) *Ahmed Abdelaziz Ezz, Abla Mohammed Fawzi Ali Ahmed Salama, Chadiga Ahmed Ahmed Kamel Jassin a Šahinaz Abdel Azizabdel Wahab Al Nagggar ponесou vlastní náklad řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Radou Evropské unie.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 207, 20.7.2013.

Usnesení Tribunálu ze dne 9. února 2016 – DEI v. Komise

(Věc T-639/14) ⁽¹⁾

„Státní podpory — Stížnosti — Rozhodnutí o zamítnutí — Předběžné posouzení Komise — Konečné rozhodnutí — Zrušení napadeného aktu — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“

(2016/C 118/36)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) (Atény, Řecko) (zástupci: E. Bourtzalas, D. Waelbroeck, A. Oikonomou, C. Synodinos a E. Salaka, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: A. Bouchagiar a É. Gippini Fournier, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení dopisu Komise COMP/E3/ON/AB/ark *2014/61460 ze dne 12. června 2014, ve kterém Komise zamítla stížnosti žalobkyně ve věci státních podpor.

Výrok

- 1) *Není již důvodné rozhodnout ve věci samé.*
- 2) *Není již důvodné rozhodnout o návrhu na vstup Alouminion tis Ellados AE do řízení v postavení vedlejší účastnice.*
- 3) *Každá účastnice řízení ponese vlastní náklady řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 395, 10.11.2014.

Žaloba podaná dne 26. ledna 2016 – Litevská republika v. Komise

(Věc T-34/16)

(2016/C 118/37)

Jednací jazyk: litevština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Litevská republika (zástupci: D. Kriauciūnas, R. Krasuckaitė a T. Orlickas, jako zmocněnci)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2015/2098 ze dne 13. listopadu 2015, kterým se z financování Evropskou unií vylučují některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) (oznámeno pod číslem C(2015) 7716), v rozsahu, v němž je v tomto rozhodnutí stanoveno, že se vůči Litvě uplatňuje finanční oprava ve výši 1 113 589,65 eur;
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně uplatňuje na podporu žaloby tři žalobní důvody.

1. **První žalobní důvod** vychází z porušení čl. 52 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013 ze dne 17. prosince 2013 o financování, řízení a sledování společné zemědělské politiky a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 352/78, (ES) č. 165/94, (ES) č. 2799/98, (ES) č. 814/2000, (ES) č. 1290/2005 a (ES) č. 485/2008, ve spojení se zásadou proporcionality, jelikož Komise tím, že se rozhodla uplatnit paušální opravu ve výši 5 %:

- nezohlednila skutečnost, že specifická a konkrétní škoda způsobená Evropské unii byla prokázána v souvislosti s prvním a čtvrtým porušením, které Komise konstatovala; Komise tedy ve vztahu k těmto porušením měla stanovit pouze jednorázovou finanční opravu a při zjišťování, zda existovalo značné riziko finanční ztráty pro Fond, již tato porušení neměla v souvislosti s jinými porušeními zohledňovat;
- neodůvodněně oddělila porušení, která spolu přímo souvisela, čímž bylo uměle vytvořeno údajné značné riziko ztráty pro Fond;
- při posuzování ostatních porušení, které konstatovala, nesprávně stanovila a nesprávně zohlednila míru rozporu, povahu porušení a finanční újmu způsobenou Evropské unii;
- nesprávně uplatnila nepřiměřenou finanční opravu ve výši 5 % pro rok 2011, jelikož vzhledem k povaze porušení, které konstatovala, a ostatním okolnostem výsledné riziko ztráty pro Fond nebylo značné;
- nesprávně uplatnila finanční opravu ve výši 5 % pro rok 2012, jelikož k jejímu uplatnění může dojít pouze v případech, kdy existuje značné výsledné riziko ztráty pro Fond, i když kontroly provedené Litevskou republikou a poskytnuté informace prokazovaly, že počet, míra a povaha rozporů, které byly zjištěny v souvislosti s rokem 2012, a výsledné riziko pro Fond jsou značně nižší než rozpory, které byly zjištěny v souvislosti s rokem 2011; Fond tedy mohl být vystaven pouze malému finančnímu riziku.

2. **Druhý žalobní důvod** vychází z porušení článku 41 nařízení Komise (ES) č. 1122/2009 ze dne 30. listopadu 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 73/2009, pokud jde o podmíněnost, modulaci a integrovaný administrativní a kontrolní systém v rámci režimů přímých podpor pro zemědělce stanovených v uvedeném nařízení, a k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007, pokud jde o podmíněnost v rámci režimu přímé podpory pro odvětví vína, jelikož Komise nezohlednila, že kontroly skotu a ovcí na místě mohly probíhat v různé době, takže toto konkrétní porušení není tak významné, jak Komise uvedla.

3. **Třetí žalobní důvod** vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění podle článku 296 SFEU, jelikož Komise tím, že se rozhodla uplatnit paušální opravu ve výši 5 %:
- nepodala řádné odůvodnění a nepodložila své závěry o daných porušeních, jejich povaze a výsledném riziku pro Fond;
 - neodůvodnila, proč rozpory konstatované v souvislosti s lety 2011 a 2012 za účelem uplatnění finanční opravy ve výši 5 % byly posouzeny společně, i když se jejich počet a povaha v jednotlivých letech značně lišily, a neposkytla přesvědčivé odůvodnění, proč musela být uložena jednotná paušální oprava ve výši 5 % z důvodu rozporů zjištěných v souvislosti s rokem 2012 a rozporů zjištěných v souvislosti s rokem 2011.

Žaloba podaná dne 28. ledna 2016 – EEB v. Komise

(Věc T-38/16)

(2016/C 118/38)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Evropský úřad pro životní prostředí (EEB) (Brusel, Belgie) (zástupce: B. Kloostera, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise ze dne 19. listopadu 2015 pod č.j. Ares(2015)5212500 potvrzující její rozhodnutí ze dne 14. září 2015 pod č.j. Ares(2015)3790389, jímž Komise přijala dodatečné rozhodnutí k žádosti o informace ze dne 3. února 2015 podané EEB; a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného určení předmětu původní žádosti a následně porušení povinnosti Komise plně přezkoumat tuto žádost a porušení čl. 6 odst. 2 a článků 7 a 8 nařízení 1049/2001.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti uvést odůvodnění.

Žaloba podaná dne 28. ledna 2016 – Cyprus Turkish Chamber of Industry a další v. Komise

(Věc T-41/16)

(2016/C 118/39)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Cyprus Turkish Chamber of Industry (Nicosia, Kypr), Animal Breeders Association (Nicosia), Milk and Oil Products Production and Marketing Cooperative Ltd. (Nicosia), Süt Ürünleri İmalatçuları Birliği Milk Processors Association (Nicosia) a Fatma Garanti (Güzelyurt, Kypr) (zástupci: B. O'Connor, Solicitor, S. Gubel a E. Bertolotto, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise Ares(2015)5171539 ze dne 18. listopadu 2015 a rozhodnutí Komise Ares(2016)220922 ze dne 15. ledna 2016 týkající se námitkových řízení o zápisu „ΧΑΛΛΟΥΜΙ“ (HALLOUMI)/„HELLIM“ (ΠΟΠ) (CY-PDO-0005-01243);
- určil, že články 49, 50, 51 a 52 nařízení (EU) č. 1151/2012 jsou neplatné a nepoužijí se na projednávaný případ, jelikož neobsahují úpravu, která by zajišťovala, že budou dodržena základní práva žalobkyň;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že napadená rozhodnutí Komise jsou protiprávní, neboť vylučují žalobkyně z řízení o zápis Halloumi/Hellim jako chráněného označení původu Evropské unie.
2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že napadená rozhodnutí Komise jsou protiprávní, neboť porušují zásadu rovného zacházení a zákazu diskriminace.
3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že články 49, 50, 51 a 52 nařízení (EU) č. 1151/2012⁽¹⁾ jsou protiprávní a neměla by být uplatněna, neboť neobsahují úpravu, která by zaručovala, že budou dodržena základní práva žalobkyň.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 ze dne 21. listopadu 2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin (Úř. věst. L 343, s. 1).

Žaloba podaná dne 8. února 2016 – Chanel v. EUIPO – Li Jing Zhou a Golden Rose 999 (Vyobrazení ornamentu)

(Věc T-57/16)

(2016/C 118/40)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Chanel SAS (Neuilly-sur-Seine, Francie) (zástupce: C. Sueiras Villalobos, abogada)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastníci v řízení před odvolacím senátem: Li Jing Zhou (Fuenlabrada, Španělsko) a Golden Rose 999 Srl (Řím, Itálie)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitel sporného vyobrazení nebo vzoru: Další účastník v řízení před odvolacím senátem

Sporné vyobrazení nebo vzor: Vyobrazení nebo vzor Společenství zobrazující ornament – Vyobrazení nebo vzor Společenství č. 1 689 027-0001

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí třetího odvolacího senátu EUIPO ze dne 18. listopadu 2014 ve věci R 2346/2014-3

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil,
- určil neplatnost sporného vyobrazení, a
- uložil náhradu nákladů řízení EUIPO a případně kterémukoliv dalšímu účastníkovi řízení, který v řízení hájí napadené rozhodnutí.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení článků 5 a 6 nařízení č. 6/2002.

Žaloba podaná dne 15. února 2016 – Puma v. EUIPO – Doosan Infracore (PUMA)

(Věc T-62/16)

(2016/C 118/41)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Puma SE (Herzogenaurach, Německo) (zástupce: P. González Bueno-Catalán de Ocón, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Doosan Infracore Co. Ltd (Incheon, Jižní Korea)

Údaje týkající se řízení před OHIM

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Další účastnice řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Společenství obsahující slovní prvek „PUMA“ – přihláška ochranné známky EU č. 11 376 209.

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 4. prosince 2015, ve věci R 1052/2015-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí,
- uložil EUIPO a společnosti Doosan Infracore Co. Ltd náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 5 nařízení č. 207/2009.
-

**Kasační opravný prostředek podaný dne 17. února 2016 Carlem De Nicolou proti rozsudku
vydanému dne 18. prosince 2015 Soudem pro veřejnou službu ve věci F-82/12, De Nicola v. EIB**

(Věc T-71/16 P)

(2016/C 118/42)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Carlo De Nicola (Strassen, Lucembursko) (zástupce: G. Ferabecoli, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská investiční banka

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

Navrhovatel navrhuje, aby Tribunál:

- vyhověl tomuto kasačnímu opravnému prostředku a částečně změnil napadený rozsudek tím, že zruší body 2 a 3 výroku, jakož i body 68 až 75 odůvodnění rozsudku;
- v důsledku toho uložil EIB povinnost k náhradě škod vzniklých C. De Nicolovi, v souladu s návrhovými žádáními obsaženými v žalobě, nebo podpůrně vrátil věc Soudu pro veřejnou službu zasedajícímu v odlišném složení, aby znovu rozhodl o zrušených bodech;
- uložil další účastnici řízení náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Tento kasační opravný prostředek směřuje proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu (samosoudce) ze dne 18. prosince 2015, De Nicola v. Evropská investiční banka (F-82/12).

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty jsou podobné těm uplatněným ve věci T-55/16 P, De Nicola v. Evropská investiční banka.

Navrhovatel zejména tvrdí, že považování žádosti o náhradu škody podané ve věci F-82/12 za obdobnou žádosti podané ve věci F-55/08 je chybné a že bylo neprávem shledáno, že u některých z žádostí o náhradu škody existovala překážka věci pravomocně rozsouzené.

Žaloba podaná dne 15. února 2016 – BBY Solutions v. EUIPO – Worldwide Sales Corporation España (BEST BUY mobile)

(Věc T-72/16)

(2016/C 118/43)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: BBY Solutions, Inc. (Minneapolis, Spojené státy) (zástupce: A. Poulter, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice v řízení před odvolacím senátem: Worldwide Sales Corporation España, SL (Sant Vicenç dels Horts, Španělsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Příhlašovatel sporné ochranné známky: žalobkyně

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie obsahující slovní prvek „BEST BUY mobile“ – přihláška č. 7 213 424

Řízení před EUIPO: námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 1. prosince 2015 ve věci R 53/2015-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí,
- zrušil rozhodnutí námitkového oddělení ze dne 6. listopadu 2014 týkající se námitek č. B 1485 137,
- schválil zápis ochranné známky Společenství č. 007213424,
- rozhodl, že EUIPO ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené žalobkyní.

Dovolávané žalobní důvody

- Odvolací senát porušil čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009 tím, že nesprávně posoudil dominantní a rozlišující prvky ochranných známek,
- odvolací senát porušil čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009 tím, že nesprávně posoudil celkový dojem, kterým ochranné známky působí,
- odvolací senát porušil čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009 tím, že nesprávně posoudil totožnost služeb, na něž se ochranné známky vztahují, a
- odvolací senát porušil čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009 tím, že došel k nesprávnému závěru, že existuje nebezpečí záměny mezi starší ochrannou známkou osoby podávající námitky a ochrannou známkou žalobkyně.

**Kasační opravný prostředek podaný dne 18. února 2016 Carlem De Nicolou proti rozsudku
vydanému dne 18. prosince 2015 Soudem pro veřejnou službu ve věci F-37/12, De Nicola v. EIB**

(Věc T-73/16 P)

(2016/C 118/44)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Carlo De Nicola (Strassen, Lucembursko) (zástupce: G. Ferabecoli, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská investiční banka

Návrhová žádání účastníka podávajícího kasační opravný prostředek

Navrhovatel navrhuje, aby Tribunál:

- vyhověl tomuto kasačnímu opravnému prostředku a částečně změnil napadený rozsudek tím, že zruší bod 2 výroku a body 59 až 61, 63 až 69 a 71 rozsudku;

- v důsledku toho určil, že se EIB dopustila vůči C. De Nicolovi šikany, a uložil EIB povinnost nahradit C. De Nicolovi utrpěnou újmu, nebo podpůrně vrátil věc jinému senátu Soudu pro veřejnou službu, aby v jiném složení znovu rozhodl o zrušených bodech. Po vypracování požadovaného lékařského posudku;
- uložil odpůrkyni náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Tento kasační opravný prostředek je podán proti rozsudku vydanému dne 18. prosince 2015 Soudem pro veřejnou službu (samosoudcem) ve věci F-37/12, De Nicola v. Evropská investiční banka.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty jsou totožné s důvody kasačního opravného prostředku a hlavními argumenty uplatněnými ve věci T-70/16 P, De Nicola v. EIB.

Kasační opravný prostředek podaný dne 18. února 2016 Carlem De Nicolou proti usnesení vydanému dne 18. prosince 2015 Soudem pro veřejnou službu ve věci F-128/11, De Nicola v. EIB

(Věc T-75/16 P)

(2016/C 118/45)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Carlo De Nicola (Strassen, Lucembursko) (zástupkyně: G. Ferabecoli, advokátka)

Další účastnice řízení: Evropská investiční banka

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

Navrhovatel navrhuje, aby Tribunál:

- vyhověl tomuto kasačnímu opravnému prostředku a v plném rozsahu změnil napadené usnesení tím, že zruší body 1 a 2 výroku, jakož i body 1, 7 až 25, 51 až 52, 63 až 76, 80, 84, 87 až 88, 97 až 98 a 101 až 115 tohoto usnesení;
- v důsledku toho zrušil všechny napadené akty a uložil EIB povinnost nahradit C. De Nicolovi škodu, která mu vznikla, jak je navrhováno v žalobě, nebo podpůrně vrátil věc jinému senátu Soudu pro veřejnou službu, aby v jiném složení znovu rozhodl o zrušených bodech;
- uložil odpůrkyni náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Tento kasační opravný prostředek je podán proti usnesení Soudu pro veřejnou službu (samosoudce) ze dne 18. prosince 2015, De Nicola v. Evropská investiční banka (F-128/11).

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty jsou podobné důvodům kasačního opravného prostředku a hlavním argumentům uplatněným ve věci T-55/16 P, De Nicola v. Evropská investiční banka.

Navrhovatel zejména zdůrazňuje, že návrh na zrušení zpráv ze dne 4. července a 12. srpna 2011, jakož i návrh na zrušení rozhodnutí ze dne 6. září 2001, kterým se zamítá návrh na zahájení smírčího řízení, jsou přípustné.

Žaloba podaná dne 17. února 2016 – Ikos v. EUIPO (AEGYPTISCHE ERDE)

(Věc T-76/16)

(2016/C 118/46)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Ikos GmbH (Lörrach, Německo) (zástupce: Rechtsanwalt A. Masberg)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Unie „AEGYPTISCHE ERDE“ – Přihláška č. 14 027 23

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 7. prosince 2015 ve věci R 1257/2015-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí a zapsal ochrannou známku v souladu se žádostí;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 16. února 2016 – Sartour v. Parlament

(Věc T-78/16)

(2016/C 118/47)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Sartour (Beveren, Belgie) (zástupce: M. Cherchi, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— prohlásil žalobu za přípustnou a opodstatněnou.

A v důsledku toho:

- zrušil rozhodnutí Parlamentu obsažené v dopise ze dne 18. prosince 2015, kterým informoval žalobkyni o odmítnutí nabídky, kterou předložila v rámci zadávacího řízení č. 06B40/2015/M073 na smlouvu o dodávce pokrmů středozevní kuchyně do budovy Altiera Spinelliho v Bruselu, obsazené Evropským parlamentem,
- zrušil rozhodnutí Parlamentu z blíže neznámého dne o uzavření smlouvy o dodávce pokrmů středozevní kuchyně do budovy Altiera Spinelliho,
- každopádně žalovanému uložil náhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z porušení zásady upravující kritéria kvalitativního výběru minimálních hodnot uplatňovaných poskytovateli služeb ve vztahu ke svému obratu, zásady hospodářské soutěže a zásady rovnosti uchazečů.
2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení zásady odůvodnění aktů orgánů Evropské unie.
3. Třetí žalobní důvod vychází z porušení zásady proporcionality, rovnosti a otevřenosti trhu s veřejnými zakázkami, ze zjevně nesprávného posouzení, z porušení rovného přístupu ke všem uchazečům a z nerespektování volné hospodářské soutěže mezi uchazeči.

Žaloba podaná dne 19. února 2016 – Vereniging Gelijkberechtiging Grondbezitters a další v. Komise

(Věc T-79/16)

(2016/C 118/48)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Žalobci: Vereniging Gelijkberechtiging Grondbezitters (Hoenderloo, Nizozemsko) a 21 dalších žalobců (zástupci: H. Viaene, D. Gillet a T. Ruys, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

— prohlásil žalobu na neplatnost za přípustnou,

— zrušil rozhodnutí Komise ze dne 2. září 2015 týkající se údajné protiprávní státní podpory týkající se dotovaného nabytí nebo bezplatného poskytnutí přírodních oblastí (podpora SA.27301 [2015/NN] – Nizozemsko), jakož i implicitní zamítnutí stížnosti podané Vereniging Gelijkberechtiging Grondbezitters,

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci čtyři žalobní důvody.

1. Porušení procesních práv zakotvených v čl. 108 odst. 2 SFEU. Komise nemohla být schopna na závěr předběžného přezkumu s dostačující jistotou stanovit přípustnost podpory, a to z důvodu následujících skutečností:

- mimořádně dlouhá délka předběžného přezkumu,
- obsáhlá korespondence mezi zúčastněnými osobami během předběžného přezkumu,
- nahrazení podpůrného opatření povoleného rozhodnutím jiným podpůrným opatřením během předběžného přezkumu,
- obsah nového podpůrného opatření schváleného Komisí.

2. Porušení zásady zákazu zpětné působnosti a zásady právní jistoty

Komise údajně porušila zásadu zákazu zpětné působnosti a zásadu právní jistoty tím, že uplatnila rámec Evropské unie pro státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby⁽¹⁾, který vstoupil v platnost dne 31. ledna 2012, na režim podpor, který již od roku 2011 nebyl uplatňován a byl již nahrazen novým režimem, schváleným Komisí.

3. Nesprávné právní posouzení a nedostatek odůvodnění při uplatnění rámcové právní úpravy

- Komise se dopustila zjevně nesprávných posouzení při uplatnění požadavku mandátu na poskytování služby obecného hospodářského zájmu, zejména pokud jde o délku mandátu. Mimoto se dopustila zjevně nesprávných posouzení při analýze vyrovnávací částky a nerespektovala povinnost vést oddělené účetnictví.
- Při ověření existence požadovaného mandátu na poskytování služby obecného hospodářského zájmu Komise nezkoumala otázku, zda u bezplatného přidělení pozemků skutečně jde o mandát. Mimoto Komise neprovedla žádnou analýzu záruk k zabránění nadměrných dotací při bezplatném převodu pozemků.

4. Porušení čl. 106 odst. 2 SFEU

- Bezplatné převody a podpory na získání jsou zjevně nepotřebné a nevhodné k dosažení sledovaného cíle ochrany přírody.

Jelikož bylo podpůrné opatření použito pouze 13 organizacemi spravujícími pozemky, není nijak nezbytné ani odůvodněné pro plnění povinnosti veřejné služby týkající se ochrany přírody.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise 2012/21/EU ze dne 20. prosince 2011 o použití čl. 106 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie na státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby udělené určitým podnikům pověřeným poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu (Úř. věst. L 7, s. 3) a sdělení Komise – Rámec Evropské unie pro státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby (2011) (Úř. věst. C 8, s. 15).

SOUD PRO VEŘEJNOU SLUŽBU

Usnesení Soudu pro veřejnou službu ze dne 24. února 2016 – Labiri v. EHSV

(Věc F-33/15) ⁽¹⁾

(2016/C 118/49)

Jednací jazyk: francouzština

Samosoudce nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 178, 1. 6. 2015, s. 25.

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5163 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUXEMBURSKO

CS